

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
November 2020

“ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ”

ਅੱਜ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਸਾਰੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਝਲਕ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਬੜੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਮੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ, ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਤਕਦੀਰ ਵੰਡੀ। ਲੇਕਿਨ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੈਣ ਅਤੇ ਮੁਸਕੁਰਾਹਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਤਸਵੀਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਨੈਣ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣੀ, ਰਹਿਮ ਦਿਲ, ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਜੇਕਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮੁਸਕੁਰਾਹਟ, ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਚਮਕ। ਇਹ ਹੈ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਦੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਝਲਕ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਚਮਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਸਕਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵਧਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਹ ਹੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਲਮ ਬਾਪ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਮ ਹੈ - ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਮਤਲਬ ਸਮ੍ਰਿਤੀ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕਲਮ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਣਾ ਵੀ ਲਈ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਤਾਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਨੈਣ ਚੈਨ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਟਚਿੰਗ ਹੈ "ਸੰਪੂਰਨਤਾ" ਦੀ। ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅੱਜ ਸਭ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਸਵੀਰ ਮੁੱਲਵਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕਈ ਅਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੋ ਗੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਦੂਸਰੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਹ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਹੁਣ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰੋਸ ਕਰੋਗੇ ਨਾ! ਅੱਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਖੁੱਦ ਪਿੱਛੇ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਚੱਲੇ। ਖੁੱਦ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ। ਇਹ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਇਸੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣਾ। ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾਂ ਨਿਸਵਾਰਥਪਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੁੱਦ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦੋਂ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ੂ ਸਟੇਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾ ਸਕਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਲਾਸ਼ੂ ਵਕਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ " ਉਪਰਾਮ " ਅਤੇ " ਪਰ - ਉਪਕਾਰ " ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਦਾ ਵੇਖੀ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਾ ਮਹਿਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਵਸਤੂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਥੂਲ ਅਤੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸਦਾ " ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚੇ "। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ। ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੀ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ!

ਮੁਰਲੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀਆਂ। ਹੁਣ ਮੁਰਲੀਧਰ ਬਣ ਨੱਚਦੇ ਅਤੇ ਨਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਸੱਪ ਦੇ ਜਹਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਰਲੀਧਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਨਾਂ ਵੀ ਕੜਵਾ ਸਵਭਾਵ - ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ ਮਤਲਬ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਨਚਾ ਦੇਵੇ। ਹਰਸਿਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਿਜਲਟ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਅਜਿਹੇ ਮੁਰਲੀਧਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਮੁਰਲੀਧਰ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਰਲੀਧਰ ਦੀ ਹਰ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਆਸ ਹੈ - ਉਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਸਟਰ ਮੁਰਲੀਧਰ ਹੋ ਨਾ। ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਕਦੋਂ ਬਣੇਗੇ। ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਇਹ ਹੀ ਸੋਚੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿੱਤਨੀ ਹੀ

ਹੈ। ਪੂਰੇ ਕਲਪ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਫ਼ਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕੀ? ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲਕੀਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ। ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਲਕੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ -ਕਲਪ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਪਰਾਲਬਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ, ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਟੱਲ ਨਿਸ਼ਚੇ। ਇਸਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਤਪੱਸਵੀ ਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਮਾਨਾ ਤੱਪਸਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਾਈਐਸਟ ਹੋਸਟ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਗੋਲਡਨ ਗੈਸਟ ਵੀ ਹਨ। ਹੋਸਟ ਬਣਕੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਗੈਸਟ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਗੋਲਡਨ ਗੈਸਟ ਹਨ। ਚਮਕੀਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਗੈਸਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋ - ਲੇਕਿਨ ਗੋਲਡਨ ਗੈਸਟ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਚੀਫ਼ ਗੈਸਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਬੈਂਕਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਵੀ ਹੋਸਟ ਬਣ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਗੈਸਟ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਸੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਗੈਸਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਮੁਬਾਰਕ ਕਿਸਨੂੰ? ਨਿਮਿਤ ਦਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਰਸ਼ਿਤ ਬਣ ਮਹਿਮਾਨ - ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਕੇ ਆਵੇ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਰਬ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਫਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰੂ ਕਰੋ ਜਾਂ ਗੁਣ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਬੈਂਕਸ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਬਲ ਬੈਂਕਸ ਕਿਉਂਕਿ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮਧੁਬਨ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਕਿੰਨੀ ਵਧਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ। ਮਧੁਬਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਗਤ ਹੋ ਇਸਲਈ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਮਣੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹਨ ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧਾਈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਰਹੀ ਹੈ " ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ "। ਦਾਦੀਆਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ। ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਸਭ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੇਵਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਵੀ ਮਹਾਨ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਸਭ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੁਬਾਰਕ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਣੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ? ਰੁਮਾਲ ਗਵਾਇਆ ਤਾਂ ਕਦੇ ਖੁੱਦ ਨੂੰ ਵੀ ਗਵਾਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ। ਦੋਵੇਂ ਨਾਲੇਜ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਆਤਮਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਨਾਲੇਜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

"ਕੁਝ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਇਆ"

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਜਿਆ - ਸਜਾਇਆ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਿਵਿਯ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਿੰਨਾ ਵਧਾਈ, ਸਭ ਸ਼ੋਭਨੀਕ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਸੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਪਸੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੱਕਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ! ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਹਥਿਆਲਾ ਬੰਧ ਗਿਆ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੰਧਨ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਬੰਨਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾ ਵੱਖ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮ ਤੱਕ ਤਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ ਹੀ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਹਿਸਾਬ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋ? ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਦਾ ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਰਹਿਣਾ, ਸਦਾ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੱਸਦੇ ਗਾਉਂਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ

ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਨਾ - ਕਿ ਕਦਮ, ਕਦਮ ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਪੈਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ - ਅਜਿਹਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸਮਰਥ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਦਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ। ਅੱਛਾ !

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ:- ਜਿਵੇਂ ਵਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ - ਉੱਡਦੇ ਆਏ ਇਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਵਿਮਾਨ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਫਾਸਟ ਉੱਡਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਮਾਨ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਵੀ ਮਿਲੇ ਲੇਕਿਨ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਵਿਮਾਨ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਮਾਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਨਾ। ਸਦਾ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਿਮਾਨ ਏਵਰੇਡੀ ਹੋਵੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇ। ਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇਗੀ ਉਦੋਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਿਮਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਉਹ ਵੀ ਵਿਮਾਨ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਿਮਾਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :- 1. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਰਾਜਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਸਰਬ ਕਰਮਿੰਦਇਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ। ਰਾਜਾ ਬਣ ਕਰਮਿੰਦਇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਨਾ ਕਿ ਕਰਮਿੰਦਇਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ। ਜੇ ਕਰਮਿੰਦਇਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਯੋਗੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਰਾਜਯੋਗੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮਿੰਦਇਰੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਕਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਦਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਇਹ ਟਾਈਟਲ ਆਪਣਾ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਬਲ ਹੈ, ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਹਰ ਕੰਮ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਦਾ ਫ਼ਖ਼ਰ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਫ਼ਖ਼ਰ ਕਈ ਫਿਕਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਖ਼ਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਕਰ ਹੀ ਫਿਕਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਫ਼ਖ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਵਰਦਾਨ ਵੰਡਦੇ ਚਲੇ। ਖੁੱਦ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੀਟ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ। ਅੱਛਾ!

2. ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ। ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਕਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ 'ਧੋਖੇਬਾਜ਼' ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਧੋਖੇ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਤਾਂ ਨਹੀਂ! ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਮਨ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਹੀਂ, ਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਦਾ ਬੱਚਾ - ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਮਤਲਬ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਤੇ ਕੰਮ ਹੈ।

3. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਗ਼ੀਚੇ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋ! ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲਾ ਫੁਲ ਗੁਲਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਜਲ ਕਿੰਨੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੰਗ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ ਸ੍ਵਦ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਗ਼ੀਚੇ ਦਾ ਗੁਲਾਬ ਹਾਂ। ਕੱਦੇ ਮੁਰਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ, ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸਭ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਖੁੱਦ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਹੋ! ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਜ ਜਾਣਕੇ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਯੁਕਤ ਭਵ ਜੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਜ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁੱਦ ਵੀ ਖੁੱਦ ਨਾਲ ਰਾਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਯੁਕਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਜੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਜੀ, ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਜੱਜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੋ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ - ਉਹ ਦੁਆਵਾਂ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੂਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਤਮ ਦੇਵ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ।... ਇਸਲਈ ਉਹ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਨੀਂਦ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਥੱਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਖੁੱਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਉਮੰਗ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣਗੇ, ਸੰਭਾਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ, ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੇਠਾਂ ਆਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਕਿਥੋਂ ਉੱਡ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਅਸੀਂ ਲਾਈਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਯੂਟੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਜਰੂਰ - ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੇਲੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ। ਤਾਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਜੇ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਪਵੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਅਰਥਾਤ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਵਯੁਗ ਆਇਆ, ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਯੁਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੰਗਮ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਤਮ ਪਦ ਹੈ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਤੱਦ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ। ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਣੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿੱਧੇ - ਸਿੱਧੇ ਅੱਖਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਜੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸਨ। 100 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਲਯ ਤਾਂ

ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਫਿਰ ਇਹ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੋਲੇ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਬਰੇਬਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਤਿਤ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਇਹ ਸਭ ਪਤਿਤ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਹੀ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਹੈ ਵੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ। ਗੀਤਾ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੱਦਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਸੀ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਚਲੇ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਏ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੇਗਾ। ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਹੈ। ਘਰ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਘਰ ਦਾ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਦਰੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਓ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਸਰਵਿਸ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ ਵੀ ਹੁਣ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਹੀ ਚਿੱਤਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੀਏ। ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੀ. ਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਬੋਲੇ ਸਿਰਫ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਬਸ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹੱਥ ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹ ਤੇ ਅੱਖਰ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਲਿੱਖ ਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਰਹਿਮਦਿਲ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਫਿਰ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਚੀਜ਼। ਲੱਖਾਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਕੋਈ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਬੋਲੇ - ਬਾਪ ਤੇ ਹਨ ਹੀ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼। ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ - ਘਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਇਹ ਲੈਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕਲਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਦੇਵਤਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਚੋਟੀ। ਉਹੀ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ, ਵੈਸ਼ਿਯ, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਪੁਰਸ਼ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਜੱਦ ਮਨੁੱਖ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਾਂਝੀ... ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਜਾਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਸੁਣਾਓ। ਬੋਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਂਝੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਬੈਠ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੈਜ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੀਂਦ ਹਰਾਮ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਧਨਕੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੈਗਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਠੰਡੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਹਾਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਿਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਪੈਗਾਮ ਦੇਵੇ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਰੱਖਣਗੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸਤਰੀ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੱਥੇ ਗਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਵੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਬੋਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ

ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਦੱਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰ ਵੇਖੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਕੁਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਜਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ - ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੈ, ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੌਣ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਭਗਤ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅੰਬਾਂ ਕੌਣ ਹੈ? ਲਕਸ਼ਮੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨੈਕਰਾਂ, ਭੀਲਣੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ। ਬਹੁਤ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ੌਂਕ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦਾ। ਜੇ ਆਪ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲੀਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਥੋੜਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਆਵਾਜ਼ ਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਪਦਮਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਜੱਦ ਕਿ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਫਿਕਰਾਤ ਆਦਿ ਕਿਓਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ, ਗੁਪਤ ਖੁਸ਼ੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇੰਕਾਗਨਿਟੇ ਵਰਿਯਰਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਨੌਨ ਵਰਿਯਰਸ ਕਹਿਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਣਨੌਨ ਵਰਿਯਰਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਮਹਾਵੀਰ, ਮਹਾਵੀਰਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਇਹ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਕਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕਰੋ, ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਨਾ ਨਾ ਦੇਵੋ।
2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਡਲੱਕ ਸਮਝ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਭਵ: ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆਏ ਤਾਂ ਆਪ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦੇ ਦੇਵੋ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆਉਣਾ ਵੀ ਗੁਡ - ਲੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅੰਗਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਪਰ ਵੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਚੈਲੇਂਜ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਮਹਾਵੀਰ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਕੀਰ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਇਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਾਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਵ - ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੱਚੇ ਅਲੌਕਿਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਜਾਦੂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੇਹ ਸਮੇਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜ ਇੱਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਦੂਗਰ - ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਵੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਮਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਨਾ, ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜੀਵੀਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਨਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਨਸ਼ਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਰੂਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ਮੈਂ ਭੈਂਸ ਹਾਂ.. ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਕੇ ਕੋਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਭੈਂਸ ਹਾਂ, ਕੋਠੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਾਵਰੰਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਡੀ .ਟੀ. ਸਾਵਰੰਟੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਮਤ ਰਾਈਟ ਹੈ? ਜੱਜ ਕਰੇ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਦ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ। ਇਹ ਖਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ? ਜਰੂਰ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਜਾਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਆਤਮਾ ਗੱਲ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ? ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ? ਬੇਲੇ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਈਸਲੇਸ ਵਰਲਡ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਕਿਥੋਂ ਆਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਰਾਈਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਝੱਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਮਾਂ ਤੇ ਪਤੰਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਮਾਂ ਹਨ, ਸਭ ਸੜ੍ਹ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਕੀ ਸ਼ਮਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਪਤੰਗੇ ਬਹੁਤ ਸੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਮੱਛਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਨਾ ਅਤੇ ਮਰਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਵੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਡੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਹੋ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ... ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਸੁਖ

ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ ਠਹਿਰੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਾਡੀ ਇਹ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜਾਦੂਗਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਦੂਗਰੀ ਫਿਰ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਸਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ। ਭਾਈ - ਭੈਣੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗੰਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤ। ਹਨੂਮਾਨ ਪਵਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ - ਸਤ। ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਤ - ਸਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਈਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗਿਆਨ ਚਕ੍ਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਉਹ ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਨੇ ਪਿੱਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਾਲੇਜ ਆਦਿ ਬਣਵਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਜ ਕਰਣਗੇ, ਖਾਣਗੇ ਪਰ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਰਾਵਨਰਾਜ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਛਾਈ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਪਰਛਾਈ ਪਵੇਗੀ, ਚੇਤਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭਨੂੰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੀ ਪਵੇ। ਨਾਰ ਦੀ ਕੰਗਣੀ (ਖੂਹ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿੱਧੀ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਫਿਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਮਝਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਪਵਿਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਸਭ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਣ ਹੈ ਕੁਮਾਰੀ ਦਵਾਰਾ ਬਾਣ ਮਰਵਾਏ। ਇਹ ਹਨ ਗਿਆਨ ਬਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਸਤਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ- ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਤਰ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਆਤਮਾ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਛੜੇ ਹਨ, ਮਿਲਣਗੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਾਡਲੇ ਸਿਕਿਲੌਏ ਬੱਚਿਓ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਗਿਆਨ, ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ 24 ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਵੀ 12 ਘੰਟੇ ਏ. ਐਮ. ਅਤੇ 12 ਘੰਟੇ ਪੀ. ਐਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਵੀ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉੱਮਰ ਇਤਨੀ ਲੰਬੀ ਕਿਉਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਈਟ ਰਾਂਗ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਰਮ ਤਾਂ ਉਹ ਭਰਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ - ਕਿਉਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ? ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਘਰ ਦਾ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਵਈਸਲੇਸ ਵਰਲਡ। ਹੈਵਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਹੇਵਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਕੰਡਾ ਹੈ - ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ। ਕਾਮ ਦੇ ਲਈ ਕਟਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਭੂਤ ਕਹਿਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਸਨ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਸੰਗਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਨਰਕ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਲੋਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਨ ਮਹਿਲ ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਨਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਚੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾਂ ਗਰੀਬ ਕੰਗਾਲ ਸੀ ਫਿਰ ਹਿਸਟ੍ਰੀ ਰਪੀਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ

ਫਿਰ ਤੋਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਸਟ - ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ - ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਾਂ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲਾ ਕੱਟ ਜਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਕ੍ਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੈਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ। ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਨ। ਰਾਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ। ਨੇਉਧਾ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਕੀ ਈਸ਼ਵਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪਾਠ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ, ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2. ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤੀ ਭਵ:
ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਉਸਨੂੰ ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸੁਖ... ਸਭਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਓ। ਇਵੇਂ ਸ੍ਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮੂਰਤ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਅਸ਼ੁੱਭ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਭ ਬਣਾਵੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਣੇਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜਾ ਬਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰਨ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਨੇਤ੍ਰ ਦਾ ਬਲ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲਪਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋ, ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ ਵਾਹ! ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਸਤੀ ਚੜ੍ਹੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਵੀ ਜੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜੰਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੰਕ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾਦਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਜੰਕ ਸੀ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾ ਤੇ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਮਪਿਓਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਜਿੰਨਾਂ - ਜਿੰਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਿਰਾਲੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਮੇਰੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਵਸ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰੰਤੂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਪੱਟੇ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜੇ ਖੁਦ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਦੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ, ਸਮਝ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰੈਕਟਰ ਵੀ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ... ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪੁਜੀਏ ਸਨ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੁਜੀਏ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਜੇਵਰ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਮਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਰੇਟ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਭਾਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਤਨੀ ਕੱਟ ਉਤਰੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ, ਇਹ ਅੱਖਰ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੇ - ਨਿਕਲਦੇ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੰਡੇ ਲੋਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਰਮਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਨਾਂ ਜਾਨਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਰਕ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਇਕਾਂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਧੁਬਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਤਮਾ, ਇਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇ ਫਿਰ ਲਾਸ਼ੂ ਨੰਬਰ ਤੇ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੇ ਦਾਦਾ ਲੇਖਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ

ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬਧ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਾਇਆ ਗਫ਼ਲਤ ਬਹੁਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਾਸ, ਕੋਈ ਨਾ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਲਾਅ ਫੁਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਬੇਕਾਇਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇੰਨੇ ਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਬੀ.ਕੇ. ਹੋ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸਭ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਕਿਉਂ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੀ- ਵੱਡੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਈ - ਭਾਈ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਵੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੱਖਾਂ ਵੇਖਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਉਠੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਦਾ ਬਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇ ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਵ ਜੁਟੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਪਣੇ ਧਾਮ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ ਜੇਰ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਠ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਉਹ ਕਰਨਗੇ ਜਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਮਿਸ਼ਨ। ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਮਿਸ਼ਨ, ਬੋਧੀ ਮਿਸ਼ਨ। ਇਹ ਹੈ ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਜਾਮ (ਵਾਈਦਾ) ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਨਸਟੇਮੇਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੱਟ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇਗੀ? ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹਨ ਫ਼ਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬੱਚੇ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਏ ਹਨ ਨਾ। ਜਨਮ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਲਾ ਬਣੇਗੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਖੂਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ। ਕਥਾ ਵੀ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਤ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਿਆਰ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਮਜਿਨਸ ਤਾਂ ਰਾਧੇ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਬੱਚੀ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਮਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰੈਕਟਰਜ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਪ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਹੋ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਓਹੋ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਬੈਠ ਚਿੰਤਨ ਕਰੇ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ ਵਾਹ! ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਮਸਤਾਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ ਵਾਹ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ

ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਾਰਟ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੇ। ਇਹ ਬੈਠ ਤਾਂ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲਵੇ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਕਮਾਲ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵੋਗੇ। ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਗਲਾ ਕੱਟਣ, ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਭਗਤ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਇੱਕਦਮ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚਲਾਂਗੇ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਹਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਫਿਰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਇੱਕਦਮ ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੱਟ ਉਤਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਗੱਪ ਵੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਨੇ ਆਦਿ ਇਵੇਂ ਆਉਣਗੇ, ਇੱਕਦਮ ਤੰਗ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਲਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਰੌਲਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਗੁਪਤ ਸਰਵਿਸ ਆਪਣੀ (ਯਾਦ ਦੀ) ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮੈਂ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗਾ। ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਆੰਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰੀ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਹਰ ਇੱਕ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੋ ਜੰਕ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆੰਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਉਪਰਾਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਜੋ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਦਾ ਉਪਰਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੇਵਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਬੰਧਨ ਰਹੋਗੇ। ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਂ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਅਤਿ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਤ ਦੀ ਸਟੇਜ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਟਰੈਫਿਕ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਵੇਂ ਅਤਿ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਤ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਵਿਚ ਆਨਰ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਭਟਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਖੁਟ ਖਜਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਜੱਦ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਉਸ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਖੁਟ ਖਜਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੀ ਧਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੁਟਦਾ, ਦੁੱਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਕਾਲੇਂ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
- ਗੀਤ:-** ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਓਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਿਰਫ ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਓਮ ਭਗਵਾਨ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਆਤਮਾ, ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਣੀ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹਨ। ਇਹ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਬਾਹਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ, ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਰਾਜ। ਫਿਰ ਦੁਆਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ - ਉੱਥੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਦੈਵੀ ਰਾਜ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਬਾ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਕੱਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਸੀ ਰਾਵਣ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੁਣ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਗਾਲੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਗੰਦ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਗੰਦ ਕਿੰਨਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਊਆਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਈ ਗਵਾਲਾ ਸੀ, ਗਊ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਦੀ ਗਊ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੀ ਗਊ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਗਵਾਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਦੇਵਤੇ, ਉਵੇਂ ਗਵਾਂ। ਵੇਖਣ ਤੇ ਹੀ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਏ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਨ੍ਹੇਰੀ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੋਝਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਗੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਮਹਾਤਮਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਉੱਪਰੋਂ ਨਵੀਂ ਸੋਲ ਆਏਗੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੁਕਾਰ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਹੁਕਾਰੀ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਦੀ ਦਬੀ ਰਹੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ... ਬਾਪ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀਰਿਆਂ - ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ 21 ਜਨਮ ਚਲੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਹਿਤ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 21 ਪੀੜੀ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰੇ... ਬਾਪ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ... ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਹੋਣਗੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੱਲ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਚੰਗਾ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਇਨਾਮ ਦੇਵੋਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਜਾਦੂਗਰੀ ਨਾਲ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ -

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਮੱਖਣ ਦਾ ਗੋਲਾ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਾਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੱਖਣ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਇਹ ਹੈ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਬੱਚਾ ਜਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਦੋਨੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਲੜਾਕੇ ਮੱਖਣ ਆਪ ਖਾ ਗਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪੈਂਦੇ ਹਿੰਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਛੁੱਟਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਰਾਜ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣੋ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ... ਇਹ ਚੱਕਰ ਇੱਥੇ ਸਥੂਲ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ, ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਇਵੇਂ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਵਿਲਾਇਤ ਦੀ ਪਾਰਲਿਆਮੈਂਟ ਆਦਿ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਹੈ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਾਬੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਲੰਡਨ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਐਜਾਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋ ਖਰੀਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਗੋਇਆ ਮੱਖਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਕਿਸ ਨੂੰ, ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ - ਜਾਣਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਆਦਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾ ਨਮਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ 4 - 8 ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ 2 ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ, ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖੀਏ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਡੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੀ। ਬਿੰਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖਸਮ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਦੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸੋਨੇ - ਹੀਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ -ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਹਰ ਦਾ ਸੋ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਭਾਗੀਰਥ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣਾ ਰਥ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ...ਹਾਂ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵਾਂ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਗਾ? ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ।, ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ ਹਾਂ। ਗਾਂਧੀ, ਨਹਿਰੂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਬਾਕੀ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭੂਤ ਪੂਜਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਸਮਾਧੀ ਬਣਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਬੈਠ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦਗਾਰ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਮੁਹਮੰਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਨੇ ਆਕੇ ਲੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੱਜ ਵਜ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਕਲ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਧਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਅਖੁਟ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਗੇ। ਜਾਦੂਗਰ, ਸੈਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣੋਗੇ। ਅਜਕਲ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੋਂ ਜਾਵੋਗੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਕਾਰ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਡਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਲੋਗ ਬੂਟ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੱਤ ਤਵਮ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਜਵਾਨ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਬਾਬਾ ਮੈਨੂੰ ਭਾਕੀ (ਜਫੀ) ਨਹੀਂ ਪਹਿਣ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਕੀ ਪਹਿਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਨ ਲਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਕੀ ਪਹਿਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਣਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਸੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪੈਸੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੱਕੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਲ ਕਰ ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਜਕਲ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਜਾਕੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ, ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾ ਮੈਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਉਦਾਸੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਜੋ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਲੱਕ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ, ਜਗਤਜੀਤ ਭਵ:
ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਮੇਰੀ ਇਨਵੈਸ਼ਨ, ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ, ਮੇਰੀ ਟਚਿੰਗ, ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਨਿਰਣੈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰਾਪਨ ਹੀ ਰਾਇਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹਾ ਜਾਦੂ ਮੰਤਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਜੀਤ, ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਭਵ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੀ ਦੇ ਨੈਗਟਿਵ ਨੂੰ ਪੋਜੀਟਿਵ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣ ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਗੋਡਲੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਡਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਨਾ ਦੇ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਡਰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਪ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਰਾਵਣ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇਵੇਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦਾ, ਦੁਖ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਆਵਾਗਮਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਾਂ - ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੈਕਸੀਮਮ 84 ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਮਿਨੀਮਮ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਮ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਘੱਟ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਘੱਟ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਪਾਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਘੱਟ ਪਾਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਤੇ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਜੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਯੁਗੀ ਸ਼ੁਦ੍ਹ ਧਰਮਵਾਲੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੀ ਡਿਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਸ਼ੁਦ੍ਹ ਕੁਲ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ... ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਰਗੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਯੁਗ ਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ! ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਨ। ਫਿਰ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਕਨਿਸਟ, ਸ਼ੁਦ੍ਹ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨਾ ਜਾਣਨ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਥਾਹ ਸੁਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸ਼ੁਦ੍ਹ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਕੁਲ ਕਦੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਕਲਯੁਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਸਰਵਿਸ, ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ ਆਨ ਗੋਡਲੀ ਸਰਵਿਸ ਐਨਲੀ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਵੀ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਘਰ ਚੱਲੇ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਜਰੂਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਕਿੰਨੀ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਨਗੇ, ਜਦੋਂ ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਆਦਿ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ ਯਾਦਵ ਵੀ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਯੂਰੋਪਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਸਲ ਨਿਕਲੇ ਫਿਰ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਰਾਪ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੇਲੁ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸ਼ਰਾਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸ਼ਰਾਪ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕੀ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਪ ਨਾ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਪ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਆਦਿ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੈਸੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸੰਗਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਲਿਖੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅੱਖਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਲਿਖੇਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਠਹਿਰਾ। ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਾਲਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਨਾਭੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਚਕ੍ਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਿਗਰ ਚਿੱਤਰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਦ ਭੱਠੀ ਬਣੀ ਤਾਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਕਿੰਨੇ ਚਲੇ ਗਏ ਇਸਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ। ਕਦੀ ਹੇਠਾਂ ਕਦੇ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਜਵਾਹਰੀ ਸੀ। ਮੋਤੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹਮ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਪੌੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਵੇਗੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਐਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟੇਬਲ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਹਿਲੇ ਨਾ। ਫਿਰ ਸੂਈ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਧਰੇ ਠੀਕ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਾਲਾ ਤੋੜਨੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਲੋਗਨ ਬਣਾਓ - ਅਸੀਂ ਸੁਦ੍ਰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਲੋਗਨ ਬਣਾਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੈਲਿਊ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ - ਹੀਰੇਇਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਕੇਡੀ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਜਦੋਂਕਿ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਡੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਉਂ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਵਰਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ - ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ) ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ। ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬਿਗਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਓ ਗੇ? ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ। ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਕੋਈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। 40 - 50 ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ। 8 ਦਾਣੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਫਿਰ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡੀਨੇਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਚਿੱਤਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗੋਪ - ਗੋਪੀ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ ਜਾਂ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ

ਕਰੇ। ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਨਾ ਸਕਣ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ 5 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੱਦ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾਂ ਗਤੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਉਹ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ। ਸਭਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੀਏ। ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਇਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੇ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਆਉਣ ਤੱਦ ਅਰਪਣ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਆਦਿ ਸਭ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਅਤੇ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੈ ਸਭ ਬੇਸਮਝੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਸਮਝ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਬਾਪ ਤੇ ਕਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਸਿਰਫ ਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ। ਦਾਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇੰਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਂਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਬੈਂਜੇਸ। ਇਹ ਤਾਂ ਜੀਆਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵੈਲਊ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਰਨ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਇਕਾਨਾਮੀ ਦਾ ਬਜਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਇਕਾਨਾਮੀ ਵਾਲਾ ਘਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਇਕਾਨਾਮੀ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਉਹ ਹੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਐਕਸਟਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ? ਜੇ ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਇਕਾਨਾਮੀ ਦਾ ਬਜਟ ਬਣਾਕੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਅਤੇ ਕਰਮ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਲਵੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਹੁਣ ਡੀਟੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੱਦ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਦ ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਕੱਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੰਗਾਲ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਦ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜਾਈ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ - ਇਹ ਸਮਝੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ? ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ, ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰੈਡੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਕਿ ਜਾਕੇ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਖੱਟਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਮਕੀਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਆਸੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਥੇ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹਾਂ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪੂਜਯ ਅਤੇ ਪੂਜਾਰੀ, ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਜੱਦ ਪੂਜਯ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਦ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਪੂਜਯ। ਜਦ ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਵੀ ਮੇਰਾ ਪੂਜਾਰੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀਰੇ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸੋਨੇ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਪੂਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਜਯ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੂਜੀਏ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੂਜਯ ਇੱਕ ਵੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੂਜਯ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੁਮਾਰੀ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਮਿਊਜ਼ਿਅਮ ਆਦਿ ਖੋਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਡੀਟੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਇਹ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਕਈ ਧਰਮ ਸਨ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਕਈ ਧਰਮ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਇੱਕ - ਦੇ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਹਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਕਹਿਲਾ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸਨਾਤਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਾਂ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਾਈ- ਭੈਣ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਭੈਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਕੇ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਜੋੜੀ ਨਹੀਂ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਅਡਾਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਕਹਿਣ- ਹੇ ਆਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਸਟੀ ਰਚੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ, ਤਾਂ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ ਗਏ। ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਭਾਰਤ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੰਨਾਂ ਕੰਗਾਲ ਵਿਕਾਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੇ ਸ਼ਰਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ। ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਨਾ। ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਤਾਕਤ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਭੀਤੀ ਲਿੱਖ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਸ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈਵਿਨ, ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇਵੇ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਇਹ। ਹੁਣ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮੱਤ ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਕੇ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਮਮਤਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ, ਨੰਦਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਦੂਸਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਖਿਆਲਾਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਠੀਆਂ ਲਿਖਣਾ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਮਕਾਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਕਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪੁਜੀਏ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਰੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਪੁਜੀਏ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਤੇ ਹੀ ਪਾਰਸ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੁੰਡੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਘੱਟ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਫਿਰ ਉਵੇਂ ਦੇ ਬਣਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਸਨ। ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਈਏ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਆਕੇ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਜਰੂਰ ਆਵੇਗਾ, ਚੱਕਰ ਜਰੂਰ ਫਿਰੇਗਾ। ਟੂ ਮੱਚ ਖਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਮੂਲ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਜਰੂਰ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਮਾਂ -ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਜਕਲ ਭੁੱਖੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ? ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਧਾਰਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਉਹ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਇਤਨਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਉਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਮਝੋ ਬਾਕੀ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣਗੇ? ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਤਰੀਏ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਡਬਲ ਤਾਜ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਫੁੱਲ ਸੁਖ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਜੇ ਫੁੱਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ, ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸੁਖ ਪਾਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣ

ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਾਰਕਸ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੀ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ! ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਸਤੀ ਮਤ ਕਰੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਰਹੋ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤਰਸ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ, ਗੰਦ ਖਾਣ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਸਾਡੇ ਕੁੱਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਪੀਅਰ ਘਰ, ਸਸੁਰ ਘਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵੀ ਚਲਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਕਹਿਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸਭ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਬਹੁਤ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਖ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ। ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ ਹੋ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਤੂੰ। ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮੰਤਰ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ, ਕੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਤੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਜੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਰਿਹਰਸਲ ਹੁੰਦੀ ਰਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ। ਮਹਿਲ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਹੁਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹਾਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਥਾਈ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਉਹ ਸਥਾਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵੀ ਯਾਦ ਵਧੇਗੀ। ਫਿਰ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੈ - ਇੰਨੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤਰਸ ਕਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਅਜਿਹੀ ਚਲਣ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਖਿਆਲਾਤ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਈਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਭਵ:
ਦੂਜੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਦ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਈਟ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ, ਉਸਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਈਏ, ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਲਬੇਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਠਾ ਲਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਈਟ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਜੇਕਰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਰਾਂਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਨੋਟ ਦਵੇ ਮਤਲਬ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇਪਨ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ।

“ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ - ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ”

ਅੱਜ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਸਪੰਨ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਨੇਹ - ਭਰੀ ਨਦੀ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ - ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਅਨਜਾਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗੂੰ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੱਥਰ ਵਰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਪਿਘਲ ਪਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਮਾਲ। ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰੇ ਲੇਕਿਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਰਸਤੇ ਵਾਲਾ ਮੰਨਣ ਲੇਕਿਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਏ 'ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋ' ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ।

ਸਨੇਹ ਪਹਿਲੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ - ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੂਝ ਨੂੰ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਵੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਅੱਜ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੋ, ਕਲ ਸਹਿਜ - ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ(ਨੀਂਹ) ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਬੀਜ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦਾ ਬੀਜ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੀਜ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਬ੍ਰਿਖ ਸਦਾ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਬੀਜ ਫਲ ਜਰੂਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਫਲ ਜਲਦੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਫਲ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਾਸਟਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਬੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾਸਤਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਸਤਿਕ ਹੋਵੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ, ਨਾ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਇੰਨਾਂ ਜਰੂਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ-ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਨੇਹ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ ਨਾਸਤਿਕ ਤੋਂ ਆਸਤਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਕਿਰਨਾਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਿਆਰ, ਅਲੌਕਿਕ ਸਨੇਹ, ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਸਵਤਾ ਹੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ ਸਨੇਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਵਾਰਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਜ ਪਹਿਲੋਂ ਗੁਪਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਿਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਸੂਝ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ, ਪ੍ਰਤੱਖਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੀਜ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵੇਖੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਨਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਵਿਖਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੂਝ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵੈਰਾਇਟੀ (ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ) ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ - ਸੂਝ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਬਰਤਨ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਪਰ ਪੰਜ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੰਮ, ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਿਜ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਕਮਾਲ ਹੈ? ਸਭ ਦੀ। ਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ - ਭਾਵੇਂ ਸਵੱਛਤਾ ਵੀ ਰੱਖੀ, ਭਾਵੇਂ ਟੇਬਲ (ਮੇਜ਼) ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਸੂਝ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ (ਪਰਿਣਾਮ) ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ - ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ - ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸੂਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਕਿਲਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਨਿਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਰਹੀਆਂ, ਪਾਂਡਵ ਵੀ ਰਹੇ। ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਕਿਲਾ ਸੂਝ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਬਾਰਕ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਮੁਬਾਰਕ ਕੀ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਿਅਕਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਵੋ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਗੀਤ ਗਾਵੋ।

ਜੇ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਭਾਸ਼ਣ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ, ਸਟੇਜ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਟੇਜ ਚੰਗੀ ਸਜਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਯੁਕਤ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਬਜ਼ੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਰਹੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਬਜ਼ੀ ਕੱਟਦੀ ਹੈ। ਸਬਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟੇ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਕੀ ਬਣੇਗਾ? ਸਭ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਾਲੇ ਆਲਰਾਉਂਡਰ (ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ) ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਰਹੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਜੇਕਰ ਸਫਾਈ ਵਾਲੇ ਸਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਸਨੇਹ ਭਰਕੇ ਕੀਤਾ ਇਸਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਪਿਆ। ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਰਿਹਾ। ਅਨੇਕਤਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੂਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਏਕਤਾ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਛਤ੍ਰ- ਛਾਇਆ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਛਤ੍ਰ - ਛਾਇਆ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਛਤ੍ਰ - ਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਮਝਾ? ਸਭ ਦੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਡਿਊਟੀ (ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ) ਸੀ। ਸਭ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਚਣ ਵੀ ਲੇਕਿਨ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੇਖਿਆ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਲ ਵੀ, ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਸਭ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਸ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਝ ਸੱਤਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਗਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਲਈ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸੱਤਾ ਵਾਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ, ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਤਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਸੂਝ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਜੋ ਕੰਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਫਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ?

ਹੁਣ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਤਾ ਦਾ। ਧਰਮ ਸੱਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੱਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਤਾ ਦਵਾਰਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਸਰ ਵੇਖਿਆ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਲੋਕੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ - ਇਹ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕਿਵੇਂ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਲੋਕ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹੇ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸੂਤਰ ਇੱਕ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਅਨੇਕਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਸੂਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਵੇ। ਬਣ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜੇ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ (ਸਵਰਨ ਜੇਯੰਤੀ) ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੋਂ, ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ। ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਨਾਰਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹੁਣ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿਮਿਤ ਮਹਾਂਮੰਡਲੇਸਵਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣਤਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਯੂ . ਐਨ. ਵਾਲੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਉਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਧਰਮ ਸੱਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਧਰਮ ਸੱਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦਵਾਰਾ - ਧਰਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ। ਅਜੇ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਖੁਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਤਾਂ ਮਚਾ ਲਈ ਨਾ। ਸਭ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੁੰਭਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਆਵਾਜ਼ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਹੋਰ ਜਗਾਨਾ ਹੈ, ਉੱਠਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਸਿਰਫ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਸੋਏ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਲਚਲ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਗੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕੁਝ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਜਗਣਗੇ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਜੋਰ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜੋਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਮਾਲ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦ ਸਭ ਸੱਤਾ ਵਾਲੇ ਇੱਕੱਠੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਕਰਨ। ਸਭ ਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ। ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਪੂਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਜੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਸਭ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ

ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂ ਮੰਡਲੇਸਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਦੀ ਵੀ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੇਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਭਾਗ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਲੋਕਲਾਜ ਤਾਂ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਤਾ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੱਤਾ, ਅਧਿਆਤਮਕ ਸੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮ - ਸੱਤਾ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆਉਣਾ। ਇਹ ਸਨੇਹ ਚੁੰਬਕ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਸਭ ਇੱਕਠੇ ਸੰਗਠਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ। ਅਜਿਹਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ? ਅੱਛਾ? ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਹੁਣ ਨੰਬਰ ਨਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ - ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੁਣ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਟਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਛਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾਏਗੀ। ਸਾਰੇ ਕਹਿਣਗੇ - ਹੁਣ ਵੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ, ਮਿਲੇਗੇ ਹੋਰ ਹੀ ਇੱਛਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦੇਣਾ ਵੀ ਖੁਦ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਹਨ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੂਰ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਜਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮਿਲ ਲਈਏ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ। ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਦਾ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤੱਦ ਬੱਚੇ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਖਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਦ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਵਿਯਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ, ਸਮੇਂ ਦੀ, ਰਹਿਣ ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਾਬਲਮ (ਸੱਮਸਿਆ) ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਵੀ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਸਦੈਵ ਏਵਰਰੈਡੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। "ਹਾਂ ਜੀ" ਦਾ ਪਾਰੂ ਪੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਰਹਿ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਭਾਵ ਦੀ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਭਾਵ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਹਿਮ - ਭਾਵ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੇਵਾ - ਭਾਵ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਦਵਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਮ - ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਮਿਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਸਮਾਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੇਵਾਭਾਵ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਹਿਮੰਤ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਹਿਮੰਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਹਰ ਵਕਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ।

ਮਹਾਰਥੀ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਮਹਾਂਦਾਨੀ। ਜੇ ਵੀ ਮਹਾਰਥੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਵਰਦਾਨੀ ਹੋ ਨਾ? ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਮਹਾਂਦਾਨ, ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਸਿਕੀਲਏ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਹੇਗੇ। ਇੱਛਾ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਭ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇਖਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਤਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜੇਕਰ ਗਾਉਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੀਤ ਤਾਂ ਬਣ ਹੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ....ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਓ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ।

ਸਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ, ਸਦਾ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਸੂਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ - ਪ੍ਰਮਾਣ - ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅਤੇ ਸੂਰ ਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਇਸ਼ਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੂਰ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰ ਸਮੀਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਟੱਕਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀ ਭਵ।

ਸੰਸਕਾਰ ਤਾਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਾਸੀ ਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦੇ। ਸੰਸਕਾਰ ਬਦਲ ਜਾਣ ਇਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ

ਕਰੇ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਦੂਸਰਾ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵੀ ਰੂਪ ਬਣ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਰਿਯਾਦਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰੇ, ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਟੱਕਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਕਮਲ ਸਮਾਨ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀ ਰਹੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੱਠ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਮਨੀਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਗਵਾਓ, ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਚਲਣ ਵੀ ਸੁਧਰਦੀ ਰਹੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਜ ਵਿੱਧੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਚਲਣ ਵੀ ਸੁਧਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਹਨ ਮਨਹੂਸ। ਉਹ ਮੁਫਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨ ਭੁੱਲਾ ਨਾ ਦੇਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ, ਅਰਥ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਭੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਫਿਰ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਗੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਫਿਰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਹੱਸੇ ਕਲ ਰੇ ਨਾ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧੱਕਾ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣੋ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਰੂਪ। ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੁਖ ਵੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਸੁਖ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਖ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਨਮੁੱਖ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅੰਦਰ ਵੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੀ ਅਤੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਹੀ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੁਖ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੁਖ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੇ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ - ਬੇਲੇ ਇਹ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਹਿਣ ਇਹ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜਿੰਨਾਂ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਟਾਈਮ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਟਾਈਮ ਕਿੰਨਾਂ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਕੇ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਟਾਈਮ ਨਾ ਗਵਾਓ। ਨਾਲੇਜ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਭ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝਣ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਗੌਰਮਿੰਟ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੇਜ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਢੇ ਜਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਇਤਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਗਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦਾ ਹੀ ਸ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਉਲਟੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਉਲਟੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸੁਲਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਨਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਿਗਿਆਸੂ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਖਿਆਲਾਤ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ। ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਭੂ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਪੂਤਨਾਵਾਂ, ਸੂਪਨਖਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਤਸਵ ਆਦਿ ਵੀ ਜੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਫਿਰ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਸਟ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਦਿ ਆਏ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਗਏ। ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰਥਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਧੰਧਾ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਵਾਂਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਗੀਆਂ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਸਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ... ਬਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸੋ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗੀਤ ਵੀ ਹਨ - ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ... ਜਿਸਦਾ ਰਸਤਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਕਦੇ ਸੀ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਬੰਧਨ ਦਾ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਮਾਲਿਕ ਸਨ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵੇਅਹੰਮ ਦਾ ਜੋ ਉੱਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੋ ਹਮ, ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੰਤਰ ਜਪਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਟਾਈਟਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਚਮਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਕੀ ਗਪੇੜਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਪੇੜਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਪ ਆਉਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਨਾ - ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਸ਼ਟਾਮੋਹ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਸ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੀ ਨਸ਼ਟਾਮੋਹ ਹੋ ਜਾਓ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਨ। ਇਹ ਮਿੱਠੀ ਗੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਏਗੀ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ 2 - 3 ਚਿੱਤਰ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਵਰਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਯ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਬੈਠ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਬੈਠ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪਾਵਨ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਬੈਠ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਯ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ... ਜੇ ਧਨ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਹੂਸ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ

ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਮੁਫਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਚਲਣ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬੇਸਮਝ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰਫ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਉਸ ਤਰਫ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ, ਇੱਕ ਕਲਯੁਗ ਦਾ, ਦੋਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੰਸ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਫਿਰ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਤਾਂ ਪੈਣਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਕ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਅਫ਼ਿਕ। ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਮਾਟ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਚਮਾਟ ਖਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ, ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋਈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ ਬਲਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਤਰੀ ਅਬਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੁਪਤ ਲੜਾਈ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ - ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਏਗੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਵੀ ਸਮਝ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਰਚ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟਾਮੇਹਾ ਹੋ ਜਾਓ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਰਤਾ ਰੂਪੀ ਕਵਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਯੋਗੀ ਭਵ:
ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿਚ ਕਮੀ ਲੱਬਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਜਰਾ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ - ਸ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਟੱਕਰ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਗਾਲੀ ਵੀ ਦੇਵੇ, ਇੰਸਲਟ ਵੀ ਕਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੇਂਟ ਬਣ ਜਾਓ। ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਂਗ ਵੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਈਟ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਟੱਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਕਿਓਂ, ਇਵੇਂ ਕਿਓਂ - ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਤੇ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਪਾਓ। ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਕਵਚ ਪਾਕੇ ਰਹੋ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉੱਥੇ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੇਰੇਪਨ ਦੀ ਅਨੇਕ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇੱਕ "ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ" ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਦੇਵੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੁਰਨਾ (ਫਿਕਰ) ਰੱਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਮੀ (ਕਮੀ) ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਮਾਇਆ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਿਹੜੇ ਬੋਲ ਸਦਾ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਸਦਾ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਜਿਲ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਪਾਠ ਇਹ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਕਲ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਵੀ ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਵਿਵੇਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਤਿਆਗ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਇਕੱਲੇ ਆਏ, ਇਕੱਲਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਬਲ। ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹਠਯੋਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਥੇ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਜਾਗ - ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ... । ਨਵਯੁਗ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਪੁਰਾਣਾ ਯੁਗ ਹੈ ਕਲਯੁਗ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਯੁਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਹੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੋਲ ਨੇ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ, ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਕਰੋ। ਧੰਧਾ ਧੇਰੀ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ - ਟਾਈਮ ਨਿਕਾਲ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਆਤਮਾ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਤੇੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਉੱਡਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਰਾਕੇਟ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨਾਂ ਛੋਟਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਉਮੰਗ ਆਏਗਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿੱਦਿਆ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ? ਬੁੱਧੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਫੁਰਨਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਫੇਲ੍ਹ ਨਾ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀਏ। ਕੁਝ ਖਾਮੀ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਚਾਰਟ ਰੱਖੀਏ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ

ਚੰਬੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦਿਲ ਕਹਿੰਦੀ ਵੀ ਹੈ - ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖੀਏ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਾਇਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਭੋਜਨ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਇਹ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਭੇਦ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡੋ। ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਆਤਮਾ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਸੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੇਪ - ਸ਼ੇਪ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਮੋਗੁਣੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਤਮੋਗੁਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਗੁਣੀ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਰਜੇ ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਫਿਰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਡਿਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਕੇ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ, ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਕੋਈ ਐਮ. ਏ. ਬੀ. ਏ. ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਉੱਚ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਭ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਨਾਲੇਜ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਕਰਮਕਾਂਡ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਹੈ। ਕਿੰਨਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਕਰਮਕਾਂਡ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਗੁਟਕਾ ਇੱਕ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਪਾਵਨ ਸੁਖੀ। ਰਾਮਰਾਜ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸੇ ਕੀ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਲਏ। ਹੁਣ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਜਾਕੇ ਸੁਣੋ - ਗੀਤਾ ਤੇ ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਟਪਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਅੱਗੇ ਕਦੀ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਰਥ ਸਾਹਿਤ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੇਤੇ ਮਿਸਲ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਕੀ ਪਾਇਆ ਸੀ? ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਰਹੇ ਸੀ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਡੀਟੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸਭ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਪੂਜਾ ਸਭ ਬਣਨਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ੁਭ ਬੋਲਣਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ - ਹਾਂ ਬੱਚੇ, ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ? ਕਿੰਨੇ ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਜੇਕਰ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਜੇਕੇ ਹੁਣੇ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਕੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹਾਰਟਫੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਮਿਆ ਮਿੱਠੂ ਬਣ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਏ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਿੱਤ ਕੇ ਰਾਜ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਅਸੁਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਕੈਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਿਸ਼ੇਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਹੋਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਰੋਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ 5 ਤੁਵਾਂ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਲੀਤਾ ਹੈ - ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਕੌਣ? ਉੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਗਿਆ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਗਈ? ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਜੋ ਸੁਣਾਇਆ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਈ ਹੈ, ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ

ਉੱਚ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ। ਮਾਲਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹੇ। ਬਗੈਰ ਅਰਥ ਮਾਲਾ ਉਠਾਏ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬੱਚਾ ਥੋੜੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਡਰਾਮਾ ਕੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇਹ - ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਿਲ ਹੋ ਜਾਏ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਦੀ ਵੀ ਨੂੰਦ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮੁਖ - ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਗੱਲ ਅਲਫ਼ ਪੱਕਾ ਕਰੋ ਤੱਦ ਅੱਗੇ ਚੱਲੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਾਲਤੂ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚੀਆਂ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੈਠਦਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮਿਲੀਏ। ਵਰਸਾ ਲਈਏ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਫਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਚਿੱਠੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਨਾਲੇਜ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਸਮਝਣ ਵਾਹ ਅਜਿਹਾ ਬਾਬਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਦੂਰ ਰਹੇ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਧੱਕੇ ਖਾਏ, ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਭੱਜ ਆਈਏ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣੇ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਇਵੇਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਪਾਟ ਹੀ ਖੁਲ ਜਾਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਨਿਕਾਲ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਕੰਮ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ, ਮਿਆ ਮਿੱਠੂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਨੰਬਰਵਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ:
ਨੰਬਰਵਨ ਆਉਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਜੋ ਨੰਬਰਵਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਹਨ, ਉਸੇ ਵਣ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਸੈ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਦਾ ਮੰਤਰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੇ ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਮਿਟ ਜਾਏਗਾ ਫਿਰ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਯੰਤਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਰੂਪੀ ਮੱਖਣ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਹੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵਰਲਡ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਆਦਤ ਈਸ਼ਵਰੀ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕੋਈ ਵੀ ਫਿਲਮੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਨਾ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਨਾਵਲਸ ਪੜ੍ਹਨਾ... ਇਹ ਆਦਤ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਾਇਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਨਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੀ. ਕੇ. ਇਵੇਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁਖੜਾ ਵੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ।...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਵੱਲ ਕਿੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਉੰਨਾ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੱਖਰ ਕਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ - ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਸਮਝਾਇਆ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੱਦ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਕਾਰੀ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿਥੇ ਆਈਆਂ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਆਈਆਂ ਹੋ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਾਉਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਹੀ ਮੁੰਡੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ - ਇਹ ਰਥ ਮੈਂ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵਾਂ। ਰੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੱਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਬੋਲੋ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ, ਹੁਣ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਲ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ, ਉਦਾਸੀ, ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮਤਲਬ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ... ਉਹ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨਾ ਖਾਏ, ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਦਿ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਫਿਲਮੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਨਾਵਲਸ ਆਦਿ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾਵਲ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਬੀ.ਕੇ. ਵੀ ਨਾਵਲਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਝੱਟ ਉਠਾਕੇ ਫਾੜ ਦੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਪ ਨਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ - ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ। ਫਿਲਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਨਾ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬੇਕਾਇਦੇ ਹਨ। ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੋਈ ਚਲਣ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਧਰਨਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਯੋਗਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਨਾਂ ਹੈ। ਜੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਜਰੂਰ ਖਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੇਕਾਇਦੇ ਚਲਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਰਵੈਂਟ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਨਮਸਤੇ। ਅਰਥ ਸਾਹਿਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਵਰਨਰ ਆਦਿ ਵੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਸਹੀ ਕਰਨਗੇ ਆਈ ਏਮ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ। ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਮੁਖ ਨਾਮ ਲਿਖਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕਲਰਕ ਲਿਖੇਗਾ - ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ। ਕਦੀ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ ਲਿੱਖ ਦਿੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਹਨ - ਸ੍ਰੀ ਫਲਾਣਾ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਾ ਫੀਮੇਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਜੱਦ ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ ਖੁਦ ਆਕੇ ਮੱਤ ਦੇਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਦੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਇਹ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣੇ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸੋ - ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਇਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇਤਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੰਮੇਲਨ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਓ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਭਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਜਾਓਗੇ 21 ਪੀੜੀ ਦੇ ਲਈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਭਗਰੀਥ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਭਗਰੀਥ ਨੂੰ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈ ਨਾ। ਜੈਨੀ ਆਦਿ ਜੋ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਜਿਟ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਬਾਬਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਹਿੰਸਕ, ਸਤੀਯ। ਤੁਸੀਂ ਅਹਿੰਸਕ ਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਇਹ ਆਦਤ ਤੁਹਾਡੀ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੀ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ।

ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਿਕ ਸਿਰਫ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਹੀ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੀਵਰ ਭਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਲਵਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਇੱਕਦਮ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ - ਉਹ ਹੀ ਇਵੇਂ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਗੇ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗਾ। ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਉਸ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਏਗੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਦੋਂ ਆਇਆ ਸੀ? ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ ਕਦੋਂ ਸੀ? ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਈ ਧਰਮ ਵੀ ਸਨ ਜਰੂਰ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਈ ਧਰਮ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਖੜੇ ਹਨ। ਬੋੜ ਦੇ ਝਾੜ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਾਊਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਤਨਾ ਸੀ - ਉਹ ਹੁਣ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੇ ਸਭ ਧਰਮ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ ਹਨ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਰਿਪੀਟ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ, ਛੋਟੇ ਵੀ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਪੁੱਛਣਗੇ - ਇਹ ਕੀ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਉਠਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣ ਜਾਣ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨੈਣਾਂ ਤੇ ਬਿਠਾਏ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਨਗੇ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਮਿਸਲ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ।

ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਠੰਡੇ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਵੱਡੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਂਵ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੈਜ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਸਫੇਦ ਸਾੜੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਬੈਜ ਲਗਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਖੁਦ ਹੀ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਪਰ ਬਹੁਕਾਲ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਕਾਲ ਅਰਥਾਤ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ ਇਹ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਇਹ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਹਨ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਆਏ। ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਲਣ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਖਲਾਸ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਣ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ - ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

2. ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਗਿਆ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਸੇਵਧਾਰੀ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਫਟ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਗਿਆ ਦੀ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਥੂਲ ਸੂਕਸ਼ਮ ਲੰਗਰ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾਨ - ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇੰਨਕਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਤਿੰਦਰਿਆ ਸੁੱਖ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਖਾਰੀ ਚੈਨਲ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਤਿੰਦਰਿਆ ਸੁੱਖ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਯਾਨੀ ਆਪਣੀ ਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਸੀਂ ਨਵਾਂ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਾ ਪਹਿਲੋਂ ਕਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਆਏ ਹੋ? ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਨਾ। ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇੰਨਕਮ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਝੱਟ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ। ਸਾਧੂ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬੈਠ ਸੁਣਾਇਆ, ਇੰਨਕਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇੰਨਕਮ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਕਮ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੈਸੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਘੁੰਮ ਫਿਰ ਆਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਇੰਨਕਮ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਕਮ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਦੇ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਸਦਾ ਅਮਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਲਾਸ ਆਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਘੁਟਕਾ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨਵਾਚ - ਇਹ ਤੇ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਵੀ ਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਰਫ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਪੰਜਵਾਂ ਯੁਗ। ਇਹ ਸੰਗਮ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੌਥਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਸੰਟੇਜ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚਲ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਵੀ ਨੂੰਧ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ ਜੋ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਰੇਪੀਟਿਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਰੇਪੀਟਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਪਾਰ੍ਵ ਬਦਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ। ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਟਿਕ - ਟਿਕ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਟਿਕ ਹੋਈ ਸੈਕਿੰਡ ਪਾਸ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਤਲਬ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਖਾਰੀ ਚੈਨਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਚੈਨਲ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ ਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟਾਪਿਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਆਓ ਤਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਮਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੇਵਤਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸ਼ੁਦ ਹੋਣ, ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੋਣ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਅਤਿੰਦਰਿਆ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ।

ਬਾਬਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਐਕੁਰੇਟ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਨਰਾਜ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਵਨਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਸਦੈਵ ਰਾਮਰਾਜ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਰਾਮਰਾਜ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਕੈਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ, ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਸੀ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੈ। ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਰੈਕਟਰਜ ਦਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੋਡਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਲੇਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟੀਚਰ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਣਾ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਇੰਸਲਟ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਟੀਚਰ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇਪਨ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਅੱਦਰ ਆਉਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਕਦੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ। ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੈਣ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਖੁੱਦ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਰਵੇਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਰਵੇਤਮ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੈਣ ਹੈ? ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਵਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਰੁਦ੍ਰ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਭੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਹੋ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਮਾਨਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਹੁਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਦੋਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕਿੰਨੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਆਰਫ਼ਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੀ - ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰੇਗੀ ਨਾ ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਨੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸੈਂਟਰ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ਿਯਮ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮਿਊਜ਼ਿਯਮ ਸੈਂਟਰ ਆਦਿ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਫ਼ਰ ਕਰਨਗੇ, ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨਰਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨਰਮ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਬਣਾਓ, ਖਵਾਓ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਜੂਠਾ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਉਸਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬੀਜ ਉਹ ਝਾੜ ਹੈ। ਬੀਜ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਪੱਤੇ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਅਥਾਹ ਪੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੱਤੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਕੁਦਰਤ ਕਹਾਂਗੇ। ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਕਿੰਨੇ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀੜੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੇਚਰ। ਇਹ ਵੀ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਖੇਲੂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਏਵਰੀਥਿੰਗ ਨਿਊ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਰਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰ ਦਾ ਪੰਖ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰ ਅਤੇ ਡੇਲ ਖੂਬਸੂਰਤ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਰਭ ਵੀ ਅਥਰੂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਰਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪੰਛੀ ਵਿਲਾਇਤ ਵੱਲ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਾਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਰਚਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬੈਠਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕੀ ਪਾਤਰ ਹੈ ਇਹ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਭਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਸੁਖੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣੀਏ। ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰੰਤੂ ਨਫਰਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਚਿਲਡ੍ਰੇਨ ਹੋ। ਬਾਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ। ਅੱਛਾ -

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਗੈਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਟੀਚਰ ਦੀ ਇੰਨਸਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਇਸ ਵਿਕਾਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼, ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਤਾਵਾਹਕ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸਾਕਾਰੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਕਾਰੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਅੰਤਾਵਾਹਕ ਸੇਵਾ ਵੀ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਉਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਵਾਰਾ, ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੰਬਾਇੰਡ ਰੂਪ ਦੇ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਨ ਦੇ ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਮਾਨਣੀਆਂ ਬਣਨ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਭੁੱਲ - ਭੁਲਾਇਆ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਨਿਸਚੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਫਸੇਗੇ ਨਹੀਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ- ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਜਾਣਾ। ਹੋਰਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੌਣਾ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ, ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਕਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਓ। ਕਿਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਣ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਧਾਮ ਤੇ ਵੱਖ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਧਰਮ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਬਹੁਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਕਿਸਦੀ? ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਜੀਵ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁੱਖ, ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਖੇਲੁ ਭੁੱਲ - ਭੁਲਾਇਆ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਫਸ ਗਏ ਹੋ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਰਾਜੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ, ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜੰਗਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਨੀ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ। ਲਗਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੰਡੇਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ਤੁਮੀ ਸੇ ਬੈਠਾਂ।... ਉਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੇਗੇ ਨਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਵਾਂ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤਰੇ, ਪਰ - ਪੋਤਰੇ ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੇ ਦਾਦਾ, ਪੜਦਾਦਾ ਦਾ ਇਹ ਮਕਾਨ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸਟੈਮਪ ਵੀ ਕਢਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਗਿਆਨ, ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਗਿਆਨ - ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਸਦੈਵ ਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੰਬਰਵਾਰ

ਮਾਰਕਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟੀਚਰ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟਸ, ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ 84 ਟੀਚਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਰੂਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਝਾੜ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵਾਂ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਫੇਰ ਧਰਮ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਤਰਫ ਜਾਏਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਵਰੇਇਟੀ ਧਰਮ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਵਰੇਇਟੀ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਅਸੀਂ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਰੇਇਟੀ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਫੇਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਇੱਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਟਾਯਰਡ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਨ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਹਨ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ - ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈਵਨ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਧੰਧੇ ਵਾਲੇ ਸਵਾਸਤਿਕਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਚੋਪੜੇ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਗਣੇਸ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੇਰ ਵਿਖਣ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਦੇਵਤਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਾਮਿਕਾ ਵਿਚ ਪੂਰੇ 4 ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਯੋਤੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਜੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਨਵਾਂ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖਾਤਾ ਹੁਣ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸੁਣੋਗੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਉਹ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਨੇਤਿ - ਨੇਤਿ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ - ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਠਹਿਰੀਆਂ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੀ.ਕੇ. ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੀ. ਕੇ. ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਪਾਵੇ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤੇ ਸਾਡਾ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਯਾਦ ਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਣਗੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ। ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਨ 3 ਬਾਪ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਲੇਕਿਕ ਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਕ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ - ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਨਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੰਜ - ਇੰਜ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਜਿੱਤੇ ਜਿੱਤ, ਮਨ ਦੇ ਹਾਰੇ ਹਾਰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਿੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹੇਗੀ ਕਿ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿੱਥੋਂ ਲੱਭਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਰਾਈ ਦਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ ਹਾਰ ਦਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਧਰਮ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਫੇਰ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਨਾਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੀਤਾ ਤੇ ਫੇਰ ਚਿੰਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਥੋੜੀ ਹੀ ਆਏਗੀ। ਪਰੰਤੂ ਮੇਹ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਹ ਨਹੀਂ ਸਤਾਏਗਾ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਥੱਕ ਜਾਣ। ਕਦੀ ਸੁਖ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਾਰਸੀ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਨਾਸਤਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨੈਣਾ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਾਕੇ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਸਭ ਹਨ। ਜੇ ਕਾਮ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ, ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੜ੍ਹਣ ਨਾਲ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਦਾਂ ਮਰਾਂਗੇ, ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਅਸੀਂ ਜੀਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਣ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬੱਚਿਓ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਰੋਜ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਖਾਤਾ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੱਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲਗਣ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਦੀਵੇ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਦੀਵੇ ਜਗਾਉਂਦੇ, ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਵੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੀਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਦੀ ਅਗਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਦੀ ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਣ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੀਪਕ ਲਗਣ ਲਾਕੇ ਅਗਣੀ ਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਾਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਬੁਲ, ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ - ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਭੰਵਰ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨਾ, ਤਪੱਸਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣੇਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਜੇ ਹੁਣ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਪੂਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਸਜ਼ਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ, ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਵੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਆਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਥਾ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨਾ - ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਦੀਵਾਲੀ ਵੀ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਮਾਨਉਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੋਝਰਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਹਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਬੁੱਝ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਸਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਭਰ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਲੱਛਮੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਲੱਛਮੀ ਵੱਡੀ ਜਾਂ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਮਾਂ ਵੱਡੀ। ਲੱਛਮੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ। ਜੇਕਰ ਲੱਛਮੀ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਨੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਚਤੁਰਭੁਜ ਹੈ ਨਾ - ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੇ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਕਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਖ਼ੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ...। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਜੇ ਨਾਮ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਸੈਲ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਉਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇਰ ਦੀਆਂ ਦੇਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਅਵਤਾਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਇੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇ ਹੌਲੀਡੇ ਅਤੇ ਸਟੈਮਪ ਆਦਿ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀਡੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ, ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ। ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਇਮ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੰਮਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਿਊਨਸਿਪਲਟੀ ਵਿੱਚ ਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਫਿਰ 6 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮਕਰਨ। ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਕਹਿੰਦੇ। ਭਾਸ਼ਵਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਲੱਛਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਆਤਿਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਲੱਛਮੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਕਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੀ? ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਹੀ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ। ਲੱਛਮੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਬੱਸ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਮੰਗਣਗੇ, ਪਰ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸਾ ਹੀ ਮੰਗਣਗੇ। ਪੈਸਾ ਦਿੰਦੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ... ਜੇਕਰ ਕੋਈ

ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਧਨ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਭੱਟ (ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਹੇਵਿਨ, ਪੈਰਾਡਾਈਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਧਾਰੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਾਰੂ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖਰੀ - ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁਖਦਾਈ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਗੁਰੂਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਧੂਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। - ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਈਏ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਥੋੜੀ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਇੰਮਪਾਸੀਬਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿੰਨੀ ਰੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਥੋੜੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਗ਼ਰੀਬ, ਅਬਲਾਵਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਬਾਕੀ ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਇੰਨਾ ਕੜਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੇ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਰਿਸ਼ੀ ਸਦਾ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ, ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਲੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਾਲੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਕਾਲੀ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਾਂ, ਬਾਪ, ਬੱਚੇ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਹਨ ਗੋਰੇ। ਫਿਰ ਕਦੇ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਕੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ ਤਾਂ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਹੀ ਸਮਝਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ - 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਭ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਹੁਣ ਗਫਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਰੋਣਗੇ। ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਉੱਚਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਵੀ ਬਣੇਗੇ। ਸਜ਼ਾ ਖਾਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪੂਜੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੀ। ਇੱਕ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਅਤੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮਹੰਸ ਦਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲਾਈਟ ਨਿਕਲੀ ਸੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਆਕੇ ਸਮਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ। ਨਾਮ ਅਤੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਕਾਸ਼ ਪੇਲਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਥਾਪਨਾ ਜੇ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ - ਜੇ ਸੈਕਿੰਡ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਜੁੱ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟਿਕ - ਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਚਮਾਟ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਭ੍ਰਮਰੀ ਮਿਸਲ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੇਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਤੇ ਕੁੱਲ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੁੱਲ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਤੁਹਾਡਾ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ

ਸਮਝਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੜੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਦਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖੜੀ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨਣੀ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣੋ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਕਸਮ ਉਠਵਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਸਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕਿਸ ਕਰਮ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਦਵੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਵਾਲੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀਪਮਾਲਾ ਆਦਿ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾਂ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਚੱਕਰ ਫਿਰ ਹੂਬਹੂ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਫਿਲਮ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਲਾਈਡ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਵੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ (ਬੁੱਢਾ) ਇੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਖਦਾਈ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

2. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਿਵਿਯ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਵਾਹਨ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਵ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਹੂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਬਣੋ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸ੍ਵ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਫਿਰ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਹੂਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੰਦਰ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਕਮੀਆਂ, ਨਿਰਬਲਤਾ, ਕੋਮਲਤਾ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸੱਚੀ ਦੀਪਾਵਲੀ ਮਨਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਦਾ ਸੈਟ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਬੈਲਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੋ।

“ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ”

ਅੱਜ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ 'ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਭਵ' ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਅਵਿਅਕਤ ਮਿਲਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਵ ਮਿਲਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਮਿਲਣ, ਅਵਿਅਕਤ ਮਿਲਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਅਕਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਧਾਮ ਛੱਡ ਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਰੂਪ ਬਦਲ, ਵੇਸ਼ ਬਦਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਅਤਿ ਨਿਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮ - ਆਤਮਾ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਨੂੰ ਵੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋਨ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ।

ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਅਨੇਕ ਚਾਰੇਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 'ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ?' ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ? ਜਾਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੰਗਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗੰਗਾ - ਸਾਗਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਵਚਿੱਤਰ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਸਾਗਰ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਮਤਲਬ ਸਮਰਥੀ ਦਿਵਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ? ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਪੰਨ ਅਤੇ ਸੋਪੂਰਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਵਸ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੱਚਾ ਸੋ ਬਾਪ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੂਤ ਬਚਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਦਾ, ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ, ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਅਤਿ ਨਿਆਰੇਪਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਨਿਆਰਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ; ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਵਾਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨਯੁਕਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਰਾਇਲ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਇਸ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਹ ਦਾ ਬੰਧਨ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਬੰਧਨ, ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ - ਇਹ ਵੀ ਬੰਧਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਰਾਇਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ।

ਮੈਜ਼ੇਰਿਟੀ ਨਿਮਿਤ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਏ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣਾ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ? ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਲੇਕਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮੇਹ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਾਲ ਮੇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਅੱਛਾ - ਅੱਛਾ ਸਮਝਦੇ ਮੇਰੇਪਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੰਧ ਜਾਂਦੇ? ਸੇਨੇ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ? ਤਾਂ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਹੱਦ ਦੇ ਮੇਰੇ - ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਵਿਅਕਤ ਦਿਵਸ ਮਨਾਓ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਲਕਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ ਹੋ? ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ - ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਅਲੇਕਿਕ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤ - ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੇ ਹੋ? ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ - ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਪਿੱਛਲਾ ਸੰਸਕਾਰ - ਵਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨਯੁਕਤ ਹੈ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਵਭਾਵ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬੰਧਨਯੁਕਤ ਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ, ਸੰਗਠਨ ਦੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਵਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਡਗਮਗ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ। ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਗੱਲ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਧੀ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ

- ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ। ਇੱਕ ਹੈ ਵਿਆਧੀ ਆਉਣਾ, ਇੱਕ ਹੈ ਵਿਆਧੀ ਹਿਲਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਆਉਣਾ - ਇਹ ਭਾਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਥਿਤੀ ਹਿੱਲ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਬੰਧਨਯੁਕਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਵਚਿੰਤਨ, ਗਿਆਨ ਚਿੰਤਨ, ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਬਦਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਚਲਣਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ - ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਵਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਦਿਵਸ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਵਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਿਆ? ਅੱਛਾ।

ਅੱਜ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਮਤਲਬ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੰਨਯ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਪੁੰਨਯ ਹੈ। ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ - 'ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ'। ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਆਪੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਗੀਤਾ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ - ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਾਠ - ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ, ਸਮ੍ਰਿਤੀਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਹੈ ਵਿੱਧੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਾਠ ਹੈ ਵਿੱਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ। ਤਾਂ ਗੀਤਾ - ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਕਤ ਇਹ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਇਹ ਹੈ - ਪਹਿਲੋਂ ਖ਼ੁਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮਤਲਬ ਬਣਨਾ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਗੀਤਾ - ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਾਲੇ ਇਸ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਮਾਤਮ - ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸੈਮਪਲ ਹੋ। ਤਾਂ ਸੈਮਪਲ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਮਪਲ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਸੈਮਪਲ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਵਿਖਾਈ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ, ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਣ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੈਮਪਲ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ, ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਿੰਬਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ। ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਬਲ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ। ਕਮਲ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੀ ਹੈ ਅਮਲ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਮਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ 'ਸੈਮਪਲ ਹਾਂ' ਅਤੇ 'ਕਮਲਪੁਸ਼ਪ' ਦਾ ਸਿੰਬਲ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਸੇਵਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ, ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪਿਆਰ ਲਗਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਇਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਤਾਂ ਮਿਲ ਹੀ ਗਿਆ ਇਸਲਈ ਵੇਖੋ, ਖਾਸ ਨਿਮੰਤਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੰਨਯ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਸਮਝਾ, ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਅੱਛਾ।

ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਹੜੀ? (ਰਿਜ਼ਲਟ ਸੁਣਾਉਣ) ਰਿਜ਼ਲਟ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਓਗੇ ਜਾਂ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਣਗੇ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਰਿਜ਼ਲਟ ਲਵੋਗੇ ਜਾਂ ਦੇਵੋਗੇ? ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਚੱਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਚੱਲਿਆ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਲਕਸ਼ ਸਭ ਨੇ ਚੰਗਾ ਰੱਖਿਆ, ਲੱਛਣ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਵੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਜੋ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਵਰਦਾਨੀਮੂਰਤ ਬਣ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਰਦਾਨ - ਦਾਤਾ ਬਣਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਹੁਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕੀ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ, ਹੁਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ - ਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਕਦੇ -ਕਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ - ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਬਹੁਤਕਾਲ ਅਚਲ, ਅਡੋਲ, ਨਿਰਵਿਗਨ, ਨਿਰਬੰਧਨ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ, ਨਿਰਵਿਕਰਮ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ - ਇਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਸਮਝਾ?

ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੋਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਆਪ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਰਹੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੈ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਤੀਜੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ। ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਹੋਰ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣੋ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈ ਬਣ ਸਦਾ ਚਮਕਦੇ ਰਹੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰੀਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਗੁਪਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੋਵਣਹਾਰ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਦਾ ਸਪੰਨਤਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਸਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈਆਂ ਹੋ ਨਾ? ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕਿ ਆਬੂ ਰੇਡ ਤੱਕ ਲਾਈਨ ਲੱਗੇ। ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਲ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਫਿਰ ਸੈਵੇਗੇ ਜਾਂ ਅਖੰਡ ਯੋਗ ਕਰੋਗੇ? ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ

ਰਾਜੀ ਰਹੇ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵੀ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਰਾਜੀ ਰਹੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਓ। ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤਾਂ ਖੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਾੜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਦਾਦੀਆਂ ਵੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ? ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਧੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋ ਜਾਵੇਗੇ, ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਜਾਗੇਗੇ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਅੱਗ ਬਾਲ ਕੇ ਆਲੇ - ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗਰਮ ਹੋ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਦੀ ਅੱਗ ਜਲਾਕੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂ ਚਾਰਪਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਬੈਠਣ ਲਈ ਕੁਰਸੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਪਹਾੜ ਦੀ ਪਿੱਠ ਕੁਰਸੀ ਬਣਾ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਧਨ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਖ ਲਵੋ, ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਾੜੀ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਈਨ ਲੱਗੇਗੀ ਤਾਂ ਕੁਰਸੀ ਵੀ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਏਵਰੇਡੀ ਰਹਿਣਾ। ਜੇਕਰ ਖੱਟਿਆ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਵੀ 'ਹਾਂ' - ਜੀ' ਧਰਨੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਵੀ 'ਹਾਂ' - ਜੀ'। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। 15 - 15 ਦਿਨ ਤੱਕ ਦਵਾਖਾਨੇ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦੇ। ਦਮੇ ਦੇ ਪੇਸ਼ਨਟ ਵੀ ਟੇਡਾ (ਬਾਜਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ) ਅਤੇ ਲੱਸੀ ਪੀਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਚੋ ਦਮੇ ਦੇ ਪੇਸ਼ਨਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਸੀ ਦੀਏਏ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਘਬਰਾ ਜਾਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਦੁਆ ਦੀ ਦਵਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਪਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ, ਐਕਜ਼ਰਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਤਿਆਗ ਹੋ ਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਟੀਚਰਜ਼ ਲਿਸਟ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ? ਇਸਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ (ਸੈਨਾ) ਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਮਿਲਟਰੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਤੇ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਨੇਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਘਰ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਬਣ ਜੇ ਵਕਤ ਆਇਆ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਵੀ ਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਗੁਜਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਜੋ ਏਵਰੇਡੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ, ਰੀਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ - ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਨੇੜੇ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ 'ਹਾਂ ਜੀ' ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਗੁਜਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਰੋਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਦੀ, ਭੱਜਦੌੜ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਗੁਜਰਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਿਬੂਬ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਚੰਗਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਏ ਤੱਕ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਗੁਜਰਾਤ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣਾ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਭਾਗਿਆ ਵੱਧਾ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਹ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ - ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ?

ਜੋ ਵੀ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇਸ਼, ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ' ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹੀ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਦੌੜ ਕੇ ਪੁੱਜੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਲਗਾਈ, ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਸਾਹਮਣੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਜੇ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ। ਸਮਝਾ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਨੇਹ, ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਨਮੁੱਖ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਦਿਲ। ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਰ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ, ਉਲਾਂਝੇ, ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨਾਂ, ਸੰਗਾਤਾਂ - ਸਭ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 'ਸਦਾ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹੋ' -ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਨਾ। ਚੰਗਾ।

ਸੂਵ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ, ਸਦਾ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬੰਧਨਮੁਕਤ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਕਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸੂਵ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ' ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਭਵ' ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਨਾਈਟ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਖਤਮ ਕਰ, ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਪੰਨ ਭਵ ਜਿਵੇਂ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਪੜੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਮਰਜੀਵਾ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕੱਪੜੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮਨਾਓ। ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਕਮੀਆਂ, ਨਿਰਬਲਤਾ, ਕੋਮਲਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਜੋ ਵੀ

ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਓ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ
ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਸਪੰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਆਪਣੀ ਸੁਭ
ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਵਾਰਾ ਮਨਸਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਨਿਡਰਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜਾ ਢਿੰਡੇਰਾ ਪਿੱਟਦੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਗਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਢਿੰਡੇਰਾ ਪਿੱਟਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਰਹੋ, ਇਹ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰੋਲਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਜਰੂਰ ਲਗਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਆਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਸਾਰੇ ਯੂਨੀਵਰਸ ਦੀਆਂ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ। ਹੁਣ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅੱਖਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈਸਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ ਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਪਲ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਕਹੀਏ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਸੂਕ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਫਰੈਸ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਯੂਨੀਵਰਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਲੱਖ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਯੂਨੀਵਰਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁਖਧਾਮ। ਉਸਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਯੂਨੀਵਰਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਪਹੁੰਚਾਕੇ ਆਓ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਈਡ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਮਰਸੀਫੁਲ (ਰਹਿਮਦਿਲ) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸ ਦਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਗਾਈਡ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਗਾਈਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ, ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਪਰ ਸਮਝ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਰਮਧਾਮ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨੇ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇੰਨਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਾ ਕਹੇਗਾ - “ਬਾਬਾ”, ਬਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਮਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਡੀ. ਟੀ. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੰਨੇ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਵੱਧ ਘੁਸ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਝਗੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਲਿਮਿਟ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਐਕਟਰਸ ਦੀ ਲਿਮਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਐਕਟਰਸ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵੱਧ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਐਕਟਰਸ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੰਟਰੋਲ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੋਲੇ, ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਇਵੇਂ ਬਰਥ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ 9 ਲੱਖ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਹੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਜਰੂਰ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵ੍ਰਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟਰਸ ਜੋ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਰੂਤ ਬੁੱਧੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਰ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਿਤਯੁਲੋਕ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡੇਢ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਇਸ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਪਿਛਾੜੀ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਹ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਦਿ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਸ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਪਹਿਲੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਫਿਰ ਜੇੜਾ। ਰੁਦ੍ਰਾਕਸ਼ ਦੇ ਦਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਖ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੋਂ ਇਹ ਰੁਦ੍ਰਾਕਸ਼ ਦੇ ਦਾਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਉੱਨਾ ਮੁੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਅਥਵਾ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ - ਫੇਰਦੇ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਜਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਅਜਪਾਜਾਪ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਸਥੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੀਤ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਮੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤ ਗਾਓ, ਰੜੀ ਮਾਰੋ। ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਆਦਿ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ - ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ - ਕੀ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਉਦੋਂ ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ... ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਫ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲਾਮਿਟੀਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਰੋਗੀ, ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੋਏ ਰਹਿਣ ਇਸਲਈ ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲਾਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਇਵੇਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਸਭ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੰਬਸ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲਾਮਿਟੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦੇ ਘੁਟਕਾ ਆਇਆ ਇਹ ਖਤਮ। ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਉੱਛਲ ਖਾਏਗਾ। ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਪ ਕਰੇਗਾ, 100 ਫੁੱਟ ਪਾਣੀ ਉੱਛਲ ਖਾਏ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੀ ਸੀਨ। ਅਜਿਹਾ ਸੀਨ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਿਰਭੈ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਵਚਿੱਤਰ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ...ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਮੰਤਰਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸੁਖ ਤਾਂ ਵੇਖੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਓ। ਨਿਮੰਤਰਣ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀ! ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬੰਨੀ (ਪਤਨੀ) ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੀ ਇਹ ਬੰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦਾ

ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਵੱਡੀ ਮਾਂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਡੋਪਟਿਡ ਮਾਂ ਠਹਿਰੀ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਫਾਦਰ ਹੀ ਕਹੇਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ। ਮੰਮਾ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਮਾਂ ਪਰ ਤਨ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬੱਚੀ ਨੂੰ। ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ। ਹੈਡ ਹੋ ਗਈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਸਰਸ੍ਵਤੀ। ਬਾਕੀ ਦੁਰਗਾ, ਕਾਲੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕਈ ਨਾਮ ਹਨ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਬੱਚੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸਰਸ੍ਵਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫੇਰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਤਾਂ 2 - 3 ਲੱਖ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੇਖੇ ਕਪੜੇ ਵੀ ਫਟੇ ਹੋਏ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰੋਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਭ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹੋ। ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੱਗਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਢਿੱਢੇਰਾ ਪੀਟਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੇਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਉਹ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੂਜਿਆ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਪੂਜਯ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਹੁਣ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ ਤੱਦ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਸ਼ੇਭੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਾਇਨ ਲਾਇਕ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਾਈਟ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਇਵੇਂ ਅਚਲ ਅਤੇ ਨਿਰਭੈ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੀਏ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ।

2. ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਹੋਕੇ ਵਿਜਯ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਰਬਲ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ, ਅਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਐਕਸਟਰਾ ਬਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਭਵ: ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬੱਚੇ ਹਨ - ਉਹ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਬਿਲਕੁਲ ਹੋਪਲੈਸ ਕੈਸ ਵਿੱਚ ਹੋਪ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਬਲ ਨੂੰ ਬਲਵਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਬਲ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ, ਅਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਜਾ ਕਵਾਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਭਰਾ ਭਰਾ ਹੋ, ਹਮਸ਼ਰੀਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋ, ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਵੇ, ਦਾਨ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਲ ਫਿਕਰਾਤ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕਿਹੜੀ?

ਉੱਤਰ:- ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ - ਇਹ ਹੈ ਮੂਲ ਫਿਕਰਾਤ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪਵੇ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੀ ਫਿਕਰਾਤ ਰਹੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦਾ, ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਕਦੀਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਉਹ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮੁਖ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਾਸਤਰ ਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਗਤ ਮਤ ਨਿਆਰੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਜੇ ਸੱਤ ਹੈ ਉਹ ਜਰੂਰ ਸੱਤ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪਧਾਨ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਦੇ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਤੀਕ - ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਘੁਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਪੁੱਛਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਬੋਲੇ, ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਸਮਝਾਵੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਫ਼ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕੋਈ ਸੰਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਲੇ ਬਾਪ ਸੱਤ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਸੱਤ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੀ ਔਲਾਦ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੋਣਗੇ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ ਗਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਹ ਹੈ ਭੀਤਿ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਧਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਰਨੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰੈਕਟਰ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ। ਫਿਰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ? ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਲਿਬੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਬੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਆਕੇ ਲਿਬੇਟਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਤਮੋਪਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਈਡ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ। ਜੇ ਨਾ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਬੇ ਤੋਂ ਕੀ ਫਾਇਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਚਲੇ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਮੁੰਡੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ। ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵ - ਦੇਵੀ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ - ਹੋਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਧੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਆਕੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿੰਨਾ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ ਲਿਬੇਟਰ ਗਾਈਡ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਥਲੇ ਉਤਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੈਡ ਨੂੰ ਹੀ ਮਰਸੀਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਕੋਈ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਤੇ ਮਰਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਰਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸੁਖ - ਸਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਲਫ਼ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ - ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਗਲਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੇਲੇ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੱਤ ਬੇਲਣਗੇ ਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਬੀ. ਕੇ. ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸਭ ਉਸ ਨੇ ਬਣਵਾਏ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੇਬੁਧੀ ਵਿਸ਼ਤੀ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੋਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਿਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਣਨਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਭਗੀਰਥ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ। ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਆਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਵਰਸਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਮਿਯੂਜ਼ਿਅਮ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਦੇਵੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਸਮਝਣਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਟ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਸੀ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੀ ਵੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕੁਝ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਵਾਈ ਹੈ? ਜੇ ਤਵਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਾਤ੍ਰਕ, ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਰਿੰਚਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕਰਸ ਹੋਵੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨੁਕਸ (ਕਮੀ) ਨਿਕਾਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਸਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਾ ਲਵੋ। ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁੱਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਅਥਰੂ ਆ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਬੰਧ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਥਰੂ ਵੀ ਵਿਜੈਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ - ਜੇ ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਨਿਕਾਲ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਇੰਨੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ? ਉਸ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ, ਸੀਤੀ ਦਾ। ਬਸ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੇ ਚਿੱਤਰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਫਿਕਰਾਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਸਜਾ ਖਾਈਏ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁਰਗਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਜਾ ਖਾਣ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ। ਸਜਾ ਨਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਫੁਰਨਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ ਵੀ ਹੋ, ਬਸੰਤ ਵੀ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਰੂਪ ਵੀ ਹਾਂ, ਬਸੰਤ ਵੀ ਹਾਂ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਕਿੰਨਾ ਅਮੁੱਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਪਦਮਾਪਤੀ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ। ਪਦਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਨੇਮ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੂਲ

ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੋਰ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਾਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਸਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗੁਪਤ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਬਣਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸੁਣ ਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੈਡ ਆਫਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ? ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਬੈਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹਨ। ਧਨ ਦਾਨ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਣਗੇ? ਸ਼ਿਵ ਦੇ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਤੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ? ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਇਹ ਪਾਈ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਰੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੈਡੀ ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀਰੋ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਤਮ ਕੁਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਕਿਲੋਂਧਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੇਨ ਤੇ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਾਡੇ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੰਧੇ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸ਼ਰੀਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਵਜਾ ਫਿਰ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕੰਧੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੋਦ ਤੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕੰਧੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਹੋਈ? ਇਹ ਵੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਥਰੂ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਅਥਰੂ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਸਭ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਕ - ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਕ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਪਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਪਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦੇਵੇ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੇਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਅਪਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ। ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਸਫਲਤਾ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੱਚੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਕਰਮ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸਰਾਪ ਮਿਲਣ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੁਰਗਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਹੋਣ। ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ, ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਖੁਦ ਹੀ ਬੈਠ ਕੇ ਟੀਚਰ ਕੋਲੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਸਦਗਤੀ, ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੁਰਗਤੀ। ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ ਸਦਗਤੀ, ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਥੇ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹੈ ਦੁਰਗਤੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂਹੇ ਰਾਜ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੱਖਰ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਤੇ ਅਦਲੀ - ਬਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਛ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿਦਾਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਹੁਬਹੂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਣੀ - ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ... ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਖੇਡ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੱਕਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸਲਾਮੀ - ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਘਰਾਣੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਡੀਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ। ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੱਡੀ - ਮਾਸ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੱਡੀ - ਮਾਸ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਕਮਲ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਉਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਜਵਾਹਰਾਤ ਆਦਿ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸਫੇਦ ਪੇਸ਼ਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਧਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਨ ਹੀ ਖਾਦੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ। ਉਹ ਵਚਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉੱਥੇ ਹਨ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਡੀ - ਮਾਸ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਿਗਾਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਫੇਰ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹਨੂਮਾਨ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁੱਝ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਵਿਗੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਡੋਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਗਲੇ ਤੱਕ ਡੁਬੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੱਢ ਕਿਵੇਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਕੱਢਣਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਖੁਦ ਹੀ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਗਲੇ ਤੱਕ ਦੁਬਨ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਮਤਲਬ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦੁਬਨ (ਦਲਦਲ)। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਤਸੰਗ ਇੱਥੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਭ ਪਾਪ ਅਤਮਾਵਾਂ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੀ। ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਗਰ ਦਾ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਰੱਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਰਮ

ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਧਾਨ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰਾਪ। ਇਹ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਵੀ ਹੁਣ ਪਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਗੈਰਮਿੰਟ ਸੀ ਤਾਂ ਕਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਝਾੜਾਂ ਦੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੈਪਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ। ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਹਨ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੈ। ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਮ ਹੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਕਲ ਕੇ ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਕੰਨਵਰਟ ਹੋਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਕੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗੀਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਲੋਕ ਇੱਕਦਮ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਗਰ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇ, ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਕਲਮ ਬਣਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ। 18 ਅਧਿਆਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਗੀਤਾਂ ਬਣਾਕੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪਤਲੇ ਅੱਖਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾਂ ਛੋਟਾ ਲਾਕੇਟ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਿਆ। ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਝੱਟ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਗੇ। ਬੱਚਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਖੰਡ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਸਨ ਤੇ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਹੈ, ਸੱਤ ਬਾਪ ਹੈ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਸੱਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀ ਮਾਹਿਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਹਿਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪ ਸਮਾਣ ਬਣਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਠਹਿਰੇ। ਸੱਤ ਨਾਮ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾਵਾਂ ਇਹ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਕਹੋ ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਕਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਚਨਾ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ? ਉਸ ਵਿੱਚ ਐਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੇਵੇਂ ਐਤ - ਪ੍ਰੇਤ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ, ਉਹ ਉਸਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਈਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੁਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾ ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਆਵੇਗਾ ਪਰ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਚਾਰੇ ਹਨ ਨਾ - ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਪੇਇੰਟਸ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਟਾਪਿਕਸ ਤੇ। ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਕੋਈ ਘੱਟ ਹਨ ਕੀ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ, ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੇ ਬਾਹਵਾਂ ਬੇਟੀ ਦੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੁਗਲ ਤਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਯੁਗਲ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਸ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਸਰਸ੍ਵਤੀ। ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯੁਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਵ - ਸੰਕਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੰਕਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਅਟਾਮਿਕ ਬੋਮਬਜ਼ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੌਤ ਕਰਵਾਉਣਗੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਗਰ ਮਿਹਨਤ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਸਭ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਯਾਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਤੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਂਦੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਬੋਲੇ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਹੁਕਮ

ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ ਫਿਰ ਇਹ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫੁਟ ਨਾਲ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੈਠ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਪੰਗੂਰੇ ਬੈਠ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਪੰਗੂਰੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਬਿੱਲੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਸੁਣੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲੇ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਲਫ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲਿਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦੀ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦੇ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਅਲਫ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਮੁਫਤ ਸੰਸ਼ੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ - ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗੁਪਤ ਗਤੀ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਕੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੀ ਸੱਤ ਨਾਲੇਜ ਦੇਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪ ਅਭਿਆਸੀ ਭਵ। ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਯਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਸ ਦਵਾਰਾ ਪਾਵਰਫੁਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਸ਼ੂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ, ਆਪਣੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਦਵਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫ੍ਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮਝਦਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਤਿੰਨੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਉਣ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਰਝਾਇਸ ਜਾਂ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗੀਤ ਕੋਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਵਿਆਂ - ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਭ ਸਮਝਦਾਰ ਹੀ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਬੇਸਮਝ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਨਵਰਟ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਸਲਈ? ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਖ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪੈਸੇ, ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਸਹਿਜ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਜੀਵਿਕਾ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੋਗੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਰੋਗੀ ਨਾ ਬਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਰੋਗੀ ਹਨ। ਉੱਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਲ ਦੇ ਚੰਬੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਜੋ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦੇ - ਰੱਖਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਿਸ ਚੱਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤੋਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਨਾਕਿ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਰਚਨਾ ਫਿਰ ਰਚਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲੇ ਰਚਤਾ, ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਗੰਡ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ ਹੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਨਵਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਤਰੀਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਜੀਵ ਵੱਖ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਇਆਂ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਗੀਚੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਵੀ ਘੁੰਮਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਖਾਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਹੇਵਿਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੇਵਿਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਰਾਂਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਉੱਪਰ ਗਈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨਾਮ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ

ਜਾਵੇਗਾ? ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਨਾ ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਪੁਤਾਈ ਆਦਿ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਨਾ।

ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਪਣਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੋਗੀ ਤੋਂ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਹਾਸਪਿਟਲ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਰੋਗੀਆਂ ਦਾ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ। ਰੋਗੀ ਜਰੂਰ ਜਲਦੀ ਮਰ ਜਾਣਗੇ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਿਰੋਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੋਗੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਰੋਗੀ, ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉੱਮਰ ਹੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰੋਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਇਸਲੈਸ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ, ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਰੋਗੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨਿਰੋਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪਰੰਤੂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮਝਾਵੇ ਉਹ ਜੋ ਖੁਦ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਹੋਵੇ। ਖੁਦ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਤਾਂ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਜੋਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਸ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਆਕੇ ਆਪਣੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਵੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਵਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਯੋਗ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੋਗ। ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈ, ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਤ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਖੰਡ ਅਤੇ ਝੂਠਖੰਡ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸੱਚਖੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣਰਾਜ ਝੂਠਖੰਡ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਖੰਡ ਪੂਰਾ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਝੂਠਖੰਡ ਪੂਰਾ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਨਾ ਇਧਰ ਹੋ, ਨਾ ਓਧਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰੈਵਲ (ਯਾਤ੍ਰਾ) ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਟ੍ਰੈਵਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਫਿਰ ਸਟਾਰਜ਼ ਮੂਨ ਆਦਿ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਟ੍ਰੈਵਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰਾ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਵਿਅਰਥ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਦਾ ਵੈਸੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਫਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੇਕਰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗੇ ਤਾਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਦਰਜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਗਰੀਬ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਤੇ ਹੈਲਥ - ਵੈਲਥ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਫਟ ਨਾਲ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਾਜ ਹੁਣ ਨੇ ਤਾਜ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਇਹ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੋਵੇ - ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਮੱਥਾ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਰਾਜਾ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਫਿਰ ਹੇਵਿਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਮੁਰਝਾਇਸ ਦੁਖ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਵਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਪੇਜੀਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ

ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੱਖਰੀ - ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਫੇਰ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਹੇਵਿਨ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਹੇਵਿਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਹੇਵਿਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਫ਼ਰਕ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਵਿਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਾਦਰ ਹੀ ਆਕੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਹੈਵਿਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਾਡ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗਾਡ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੇ ... ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੋਹਜੀਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਖਲ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਸਰੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਨ ... ਇੱਥੇ ਦੁਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਉਣਾ, ਧਨੀ ਦਾ ਬਣਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਸਭ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਧਨੀ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਸਦੈਵ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2. ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੈਂਸ ਅਤੇ ਏਸੈਂਸ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇਪਣ ਨੂੰ ਸਵਾਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਭਵ ਸੈਂਸ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ, ਸਮਝ ਅਤੇ ਏਸੈਂਸ ਮਤਲਬ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਸਵਰੂਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਪਣਾਪਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾਪਨ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਹਰ ਸੈਕੰਡ, ਹਰ ਬੇਲ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਵਾਹਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਆਪੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੋ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਤ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਖ ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਡਪੰਥ (ਕਿਨਾਰੇ) ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ। ਬੀਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਹੱਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਜਰਾ ਵੀ ਨਾ ਜਾਵੇ -ਇਹ ਹੈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਪੜ੍ਹਾਈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਦਿਨ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਆਕੇ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਕੰਡੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਡਲ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ - ਚੋੜੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ - ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਆਕੇ ਠਹਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟਿਕ - ਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਹਿਸਾਬ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਰਾ ਜਿਹਾ ਰਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬਾਕੀ ਕੋਨਾ ਆਕੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ - ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਦਾ ਅਤੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਗੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਿਨਾਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਤਰਫ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜਦਕਿ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵੇਖੀਏ ਵੀ ਕਿਉਂ? ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਲਗਾਈਏ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਰੁਪਈਏ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਆਣਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਾੜੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਪਾਰ ਨਿਕਲ ਗਏ - ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਏ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਧਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਲਟਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵੱਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਧਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਰ ਲਵੇ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਅਜਿਹੀ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ। ਬੀਤੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚਿੰਤਵੇ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਉੱਚ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਚੱਲੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੁਖਧਾਮ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਫਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇ, ਪਿਛਾੜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਅਚਲ, ਸਥਿਰ, ਅਡੋਲ ਅਵਸਥਾ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਪੈਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਜ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਲ ਡਿੱਗਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਇੱਕਦਮ ਹੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ?

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰੁੱਖ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਸ਼ਡਪੰਥ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਮਣੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਸੁਰ ਘਰ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਕੀ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੀਅਰ ਘਰ ਅਤੇ ਸਸੁਰ ਘਰ ਵਾਲੇ ਜਾਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸਿਓਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂਤ ਵੀ ਨੇੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ ਕਦਮ ਭਰਨਾ ਹੈ, ਨਾਂਵ ਕਿਨਾਰੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤਰਫ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਸ਼ਡਪੰਥ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਵੇਖੋ - ਬਾਬਾ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੋ - ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਸ਼ਡਪੰਥ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਸਾਡੀ ਹੈ? ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇ। ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਸ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ ਸੰਬੰਧ। ਸੱਚਾ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ? ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੱਕਰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਆਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਸ਼ਡਪੰਥ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਕਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 5 - 10 ਮਿੰਟ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਨਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ। ਜੂੰ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਚਲਦੇ ਹੀ ਰਹੋ। ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਝੰਝਟ ਨਾ ਰਹੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਗਾਵੇ। ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਾਡਲ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਡਲ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਕੀ? ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ ਸਵਰਗ ਨਾਲ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਤਾਂ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਮੰਜਿਲ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਦਾ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਕੀ ਇਹ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਇੰਟਸ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਰੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਮ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੁਰੇ - ਗੁਰੇ ਗੱਲਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਗਫ਼ਲਤ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇ - ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ? ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ... ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਜਰੂਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਈਸਲੇਸ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਫਿਰ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਉੱਥੇ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਤੇੜ ਤੇ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਅਉਣਗੇ। ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਣਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਅੱਗੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਏ ਹਨ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਹੋਰ ਸਭ ਧੰਧਾਦੇਰੀ ਛੱਡ ਇਸ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਣ, ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੀ ਤਾਤ ਲੱਗੀ ਰਹੇਗੀ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਹੈ। ਹਨੂਮਾਨ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਥੇਰੀਅਮ ਬਣਿਆ ਨਾ। ਭੰਭੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਜਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਸਲ ਗੱਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਨ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਥੇਰੀਅਮ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਹੁਣ ਸ਼ਡਪੰਥ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਉੱਮਰ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਉਹ ਅਧਾਕਲਪ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਜਾਂ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਕਰੇਗਾ, ਸੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ। ਇਹ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ

ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਮਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਪਾਉਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖੀਏ? ਅਗੇ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮੁੱਖਤਾ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਛੂਏ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਸਾਲ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹੱਠ ਯੋਗੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਇੰਸਲਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਜੇ ਸੱਪ ਵੀ ਮਰੇ ਤੇ ਲਾਠੀ ਵੀ ਨਾ ਟੁਟੇ। ਕਟੁੰਬ, ਪਰਿਵਾਰ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਮੱਤ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਅਦਵੈਤ ਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਅਨੇਕ ਵਾਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਫੇਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਅਡੋਲਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੜੇ ਹੋ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮਹਾਵੀਰ ਹੋ ਜੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗਿਆਨ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਿੰਦੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਕਹਿ ਛੱਡਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਤਰਫ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਇਕਰਸ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

2. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਗਫ਼ਲਤ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਜਮਾਉਣ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ। ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਰੂਪ ਅਤੇ ਬਸੰਤ” ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਗਲਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਸੰਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੀ ਵੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕੱਢੋ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਸਵਭਾਵ ਵਾ ਪੁਰਾਣੀ ਚਲਣ ਦੇ ਤਿਲ ਅਤੇ ਜੋ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਯਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਲਿਕ ਤੇ ਮਾਲਿਕਪਨ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਸਰਵੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਭ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਰੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੀ, ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਰੋਂਦੇ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਹੋਗੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਹੰਕਾਰ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ, ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਬਾਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਹਨ। ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੈਲ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਦੇ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਮ ਭਗਵਾਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ। ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਾਰੂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੀਚ ਪਾਰਟ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਨਿਸਟ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਲਯੁਗ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕੋਣ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਣ ਗੇ? ਬਾਪ ਬਿਗਰ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਸਪੀਸੀਅਸ, ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੁਭ ਸਮਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬਰਾਈਡਜ਼, ਭਗਤੀਆਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫਿਰ ਰਾਖੁਪਤੀ ਰਾਖਵ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਨਾਂ ਅਰਥ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਧੁਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ ਧਰਮ ਵੀ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਡੀਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਨਾ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਲਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਕੋਣ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੋਣ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਦੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਫਿਰ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਵੀ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ

ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਮਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਉਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਨੁਪੁਰੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੁੱਲ ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਣਾ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਫਸਟ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਮਾਲਾ ਫੇਰ - ਫੇਰ ਕੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਆਦਿ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਗਈ, ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਲੁਆ ਖਾਣਾ (ਸ਼ਾਂਤਾ ਭੈਣ ਦਾ ਮਿਸਾਲ)। ਬੱਚੀ ਨੇ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੋਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ। ਰੋਣ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਥੋੜੀ ਆਏਗੀ। ਬਖਤਾਵਰ ਥੋੜੀ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਝੂਠੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਨਾ ਖਵਾਓ। ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 7 ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰੋਣ ਦੀ ਤਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਰੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਓਹੋ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ 21 ਪੀੜੀ ਕਦੀ ਰੇਵਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। 21 ਪੀੜੀ ਮਤਲਬ ਪੂਰੇ ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਗੁਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਾਂਗੇ। ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ਕਟਾਰੀ, ਗਿਆਨ ਬਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥੂਲ ਬਾਣ ਖੜਗ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੇਵੀਆਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਕ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਹਨ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂ ਰਿਲੀਜਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲਗਾਂਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੱਖਣ ਚੁਰਾਇਆ, ਮਟਕੀ ਤੋੜੀ, ਇਹ ਕੀਤਾ... ਕਿੰਨੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਂਵਰਾਂ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾਂਵਰਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਸੱਪ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦੇਣ। ਇੱਥੇ ਜ਼ਹਿਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖੇਡ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਮੈਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 63 ਜਨਮ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੋ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਪੁਜੀਏ ਬੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਵਰਲਡ ਆਲ ਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਆਲਮਾਈਟੀ ਮਤਲਬ ਸੁਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਪੁਜੀਏ ਘਰਾਣਾ। ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੁਜਾਰੀ ਘਰਾਣਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ

ਆਕੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪੁਜੀਏ ਪੂਜਾਰੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖੇਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ, ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਕਲਮ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤਾਬ ਕਿੰਨਾ ਬਣਾਵੋਗੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਬਾ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਲਿੱਖਦੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਮੰਮਾ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਛੱਪਦਾ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਖਲਾਸ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਏਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਭਾਗਵਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਦੁਖ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ ਬਹਾਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਦਾ ਯੋਗੀ ਭਵ।
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦਾ ਇਹ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਜ, ਤਖ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪੇ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਨੇੜੇ ਦਾ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਖੁਟ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਆਪੇ ਹੀ ਯਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਲੇਨ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਲੈਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

“ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ - ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ”

ਅੱਜ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਦੇ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਾਮਣੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਹੱਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਣ ਸਮੁੱਖ ਹਨ। ਸ੍ਵਣ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਭਾਗਵਾਨ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਵੀ ਸ੍ਵਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਫੁੱਖਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਹੈ! ਭਾਵੇਂ 16000 ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਲਾਸ਼ੁ ਮਾਣਕਾ ਵੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਬਾਬਾ' ਦਿਲ ਤੋਂ ਮਣਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ - ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ। ਇੰਨਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਭਾਗ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ 'ਚਾਬੀ'। ਕਿਸਦੀ? ਸ੍ਵਣ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਦੀ। ਚਾਬੀ ਮਿਲ ਗਈ ਤਾਂ ਭਾਗ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਚਾਬੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਚਾਬੀ ਲਗਾਉਣੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਚਾਬੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਹੈ - ਦਿਲ ਤੋਂ ਜਾਨਣਾ ਅਤੇ ਮੰਨਣਾ। ਸਿਰਫ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਚਾਬੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਲੱਗੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਸਦਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਸਭ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਖੁਲ੍ਹੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ, ਭਰਪੂਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਏ ਹੋ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲੈ ਲਵੇ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤੇ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋਵੇ! ਇਸਲਈ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਹੈ।

ਸਭ ਦੀ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ, ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਭਗਤੀ - ਮਾਰਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵੀ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਦੀ, ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ - ਖੜ੍ਹੇ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਭੱਜੇ - ਭੱਜੇ, 'ਚੱਲੇ - ਚੱਲੇ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ, ਆਰਾਮ ਨਾਲ, ਯਾਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੌਜ ਮਨਾਓ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਰ ਵਕਤ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਕਿੰਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਇੰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ? ਮਧੁਬਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ' - ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਕਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਇੱਕ ਹੀ ਲਗਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲਾਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨਾ, ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਕਲਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੌੜ - ਦੌੜ ਕੇ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਦਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਇਹ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ - ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਂਗੇ?' ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗਾ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤਿੰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਉਹ ਕੌਣ? 1. ਮਨ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ। 2. ਬੁੱਧੀ ਮਤਲਬ ਨਿਰਣੇ ਸ਼ਕਤੀ। 3. ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਾਂਮੰਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੁੰਦੇ

ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ, ਸਾਥੀ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਥੀ ਸਮਝੋ ਜਾਂ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਮਝੋ। ਪਰ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ? ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਚਾਹੋ, ਜਦੋਂ ਚਾਹੋ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੋ, ਉੱਥੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਸੰਸਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਹਨ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ? ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਅਧਿਕਾਰ। ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜੋ ਆਰਡਰ ਕਰਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਇੱਕ ਗੱਲ, ਉਹ ਕਰਨ ਦੂਜੀ ਗੱਲ? ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰੰਨਤਰ ਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਧਨ ਹੀ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਮੰਤ੍ਰ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਸਤੰਭ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹਨ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਂਗੇ? ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਰਾਜਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਤ੍ਰੇਤਾਯੁਗੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਇਲ ਫੈਮਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਉਹ ਕੌਣ ਹੋ ਗਏ? ਉਹ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ, ਰਾਜਾ ਕੌਣ ਬਣੇਗਾ, ਪ੍ਰਜਾ ਕੌਣ ਬਣੇਗਾ? ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਨਾਲੇਜ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਦਰਪਣ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸੂਰਤ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਣ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਾਜ ਕਰ ਲਵੋਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਡਗਮਗ ਸਥਿਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧੋਖਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਧੋਖਾ ਮਤਲਬ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਜਰੂਰ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਓ। ਸਮਝਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਕਿੰਨੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ? ਅੱਛਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਣ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ? 'ਗੋ' - 'ਗੋ' ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। 'ਜਾਵਾਂਗੇ', ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਅੱਛਾ, ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਲਵਾਂਗੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਇਹ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ। ਕਦੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਰਾਜ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਵ ਸਾਥੀ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਲੈਕਿਕ, ਭਾਵੇਂ ਅਲੈਕਿਕ ਸਾਰੇ, ਜੋ 'ਹਜੂਰ', 'ਹਾਂ' - 'ਜੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣ 'ਹਾਂ' - 'ਜੀ' ਦਾ ਪਾਠ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ ਰਾਜਾ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਹ ਸ੍ਵ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਜਾਂ ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀਆਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਤੇ ਪਵੇਗਾ। ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਆਰਡਰ ਚਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਖੁਦ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਆਪੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸ੍ਵ ਸਾਥੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਆਪੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ, ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਆਫਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾ, ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਮਤਲਬ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋ। ਅੱਛਾ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਸੀ। 'ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ' ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੂਜੇ ਲੋਕੀ ਕਦੇ 'ਹਾਏ ਡਰਾਮਾ', ਕਹਿਣਗੇ ਕਦੇ 'ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ' ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ! ਵਾਹ! ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਇਤਨੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਖਾਣ ਲਈ ਠਹਿਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਣੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ। ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਹਰਸਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਉਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਪਟ (ਜਮੀਨ) ਤੇ ਸੈਂਦ ਦੀ ਵੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖੱਟਿਆ ਨਹੀਂ

ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਈ? ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਨਾ। ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ? ਠੰਡੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ? ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਟੈਂਟ ਲਗਵਾਈਏ? ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ ਜਾਂ ਕਮਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਯਾਦ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟ ਤੇ ਸੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ? ਜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਮਹਾਰਾਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪਟ ਵਿੱਚ ਟੀਫੂਟੀ (ਤਿੰਨ ਫੁਟ) ਦੇਕੇ ਸੁਵਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ? ਟੈਂਟ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਨਿਕਲੇ, ਉਹ ਵੀ ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ, ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੇਂਟ (ਮਹਾਤਮ) ਹੋ ਗਏ। ਸਾਕਾਰ ਪਾਰੂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹਨ? ਚੰਗਾ, ਫਿਰ ਹੋਰ 10,000 ਮੰਗਵਾਕੇ ਟੈਂਟ ਦੇਣਗੇ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰੇ ਨਹਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਹਾਲ ਬਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਇਤਨੇ ਨਹਾਉਣ ਦੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਇਸੇ ਲਕਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਜਿੰਨਾਂ ਬਣਾਵੇਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਿਰ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ।

ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਾਲ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। (ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ) ਇਹ ਵਿਧੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਵਿਧੀ ਤਾਂ ਹੋਈ ਲੇਕਿਨ ਵਿੱਧੀ ਪੂਰਵਕ ਚਲਣਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਗਏ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ, ਮਧੁਬਣ ਵੀ ਵੇਖਿਆ, ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੀਏ ਉਵੇਂ ਚੱਲੀਏ। ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਧੁਬਣ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮਧੁਬਨ ਵੇਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅਲਬੇਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਤੇ ਸਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੀਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਟੇਲੀ। (ਵਰਦਾਨ) ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਣ ਗਏ। ਜੇ ਹਨ ਹੀ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਚੋ ਇੰਨੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿੰਨੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ! ਜਨਮ - ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਬੋਲ ਨਾਲ, ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਵਰਦਾਨ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਦਾ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ, ਜਰਾ ਵੀ ਅਲਾਏਂ (ਖਾਦ) ਮਿਕਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ। ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੋਨੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਹ ਸਭ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਸ੍ਰਾਨਿਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਵੇਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ, ਸੁਭ ਉਮੀਦਾਂ ਹੋਣ ਕਿ ਸਚਮੁੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਈ ਕਿ ਆਈ! ਸੈਮਪਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਹਾਂ, ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਵਰਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੈਮਪਲ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਸਵਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੈਮਪਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੈਮਪਲ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਨਾ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨ ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸ੍ਰਵ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਵਰਦਾਨ:- ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਜਿਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਭਵ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਜਿਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ - ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣੋ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ : 1. ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯੂਜ਼ ਕਰਨਾ। 2. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ। ਸਦਾ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਸੁਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ, ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋ, ਜੋ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਬਾਸੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਦੁਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਬਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਵਾ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ... ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਦੇਵੇ, ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ 84 ਲੱਖ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪੁਨਰਜਨਮ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੁਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਥੋੜੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੌਂ? ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਇੰਨੇ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਇੰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪੜਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਰਾਜਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਰਜਨ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਸਰਜਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ, ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏਗਾ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਏ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਪੜਾਉਣਗੇ! ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਆਕੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਇਟ ਦਾ ਜਾਂ ਰਤਨ ਜੜਤ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇਕਰ ਰਾਜਾ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਰੰਕ ਵੀ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਰਾਵ ਸੀ, ਹੁਣ ਰੰਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਯੋਗ ਵੀ ਲੱਗੇ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ, ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਲੋਅਰਸ ਤਾਂ ਠਹਿਰੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦਾ ਫਾਲੋਅਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮੱਥਾ ਮੁੰਢਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ! ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ! ਫਾਲੋਅਰ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਝੱਟ ਕਪੜਾ ਉਤਾਰ ਕਢਨੀ ਪਹਿਣ ਲੈਣ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦਾ ਫਾਲੋਅਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨਾ। ਗੁਰੂ ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਖੁਦ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸੈਲ। ਸਰੀਰ ਹੈ 5 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਪਰਮਧਾਮ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਖ - ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ

ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰੇ ਆਦਿ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਕਿੰਨੇ ਮਾਇਲਸ ਦੀ ਹੈ। ਐਰੇਪਲੈਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਟੋਲ ਆਦਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਜੋ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਆ ਜਾਈਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਮਾਇਲਸ ਤੱਕ ਹਨ, ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਵਾਂਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਤੋਂ ਪਾਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਕੇਟ ਮਿਸਲ ਤੁਸੀਂ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸ ਪਾਰ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤੰਗ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਦੂਸਰੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੇਗੀ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਗਰਭ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਿਆ, ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੇਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਬੇਰਿਸਟਰ ਬਣੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਜਰੂਰ ਬਣੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਰੂਰ ਉੱਪਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਆਕੇ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ - ਇਹ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਤ - ਸੱਤ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਮਪਿਓਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਓਰ ਬਣੇ ਬਿਗਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰੀ। ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼, ਪਰਾਏ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ਼ਿਵ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਲੱਖੀ ਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਇਮਪੋਸੀਬਲ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੈਂਕੜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਯਾਦ ਵੀ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। 84 ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਸੂ - ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੀ ਜਨਮ ਦੁਰਲਭ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਤਰਤੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸੌਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਾਂ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਫਿਰ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਿਖਾਈ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਤੇ ਫਿਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਵੋਗੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਗਈ। ਬੈਕੁੰਠ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਧਿਆਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਸੂਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਵਾਰਿਅਰਸ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵੀਆਂ

ਇੰਨੀਆਂ ਕਿਉਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਮੁਸਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ। ਤਾਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਦੇ ਸ਼ੈਲੀਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਉਬਾਸੀ ਆਵੇਗੀ। ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ, ਨਾ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ। ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਕਬਰਿਸਥਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਕਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਕਈ ਰਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ - ਮਾਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ ਵਾਰਿਅਰਸ। ਵਾਰਿਅਰਸ। ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤਲਵਾਰ ਬਾਣ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਰਿਅਰਸ ਹੋ ਯੋਗਬਲ ਦੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹੁਬਲ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰੰਤੂ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਠਦੇ - ਬਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਉੱਡਾ ਦੇਵੇ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਉਦੋਂ ਫਿਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਾਰਾਤ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੱਖੀਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਣਗੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸੌਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣੇਗੇ।

2. 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤੀ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਟੇਜ ਦਵਾਰਾ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:
ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਜਾਂ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਰਥ ਹੈ। ਵਿਅਰਥ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਮਰਥ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵਿਅਰਥ ਵੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਾਈ ਵੀ ਛਿਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲ ਦਰਸ਼ੀ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਨ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੀ ਮਹਾਨ ਤਿਆਗ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਦੁਖ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲਾਟਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਲੈਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੋਹਜਿਤ ਬਣੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੇ ਪੁਰਾ - ਪੁਰਾ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵੇ। ਸਦਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਸੁਦਾਮਾ ਮਿਸਲ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਸਫਲ ਕਰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਮਾਨਾ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਮਾਨਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮਿਲਣ। ਇਹ ਮਿਲਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਵਚਿੱਤਰ ਗੱਲ। ਵਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਵਚਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਚਿੱਤਰਧਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਨਵਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫੇਰ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਦੁਖ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਹੀ ਦੁਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੱਢੋ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਵੇਲਯੁ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੇਖੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਵੇਲਯੁ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਵੇਲਯੁ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਤੋਂ ਵਰਥ ਪਾਊਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਅਮੋਲਕ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਕੋਡੀ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਰਕੇ ਲਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ, ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਪਰੰਤੂ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ, ਕਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਦੇਵੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਅੱਛਾ, ਕੋਈ ਸਮਝ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ। ਨਾਲੇਜ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ-ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ...। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਦਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਾਇਆ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਤਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ, ਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਾਨਾ ਹੀ ਵਰਸਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਸੱਚਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਮੇਅਰ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜਗਦਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਗਤ ਮਾਨਾ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗੁਰੂ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ! ਜਦਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੂਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਲੈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੀਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਲੈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਪੁਰਾਣੀ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਨਵੀਂ ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨੂੰ ਰੀਅਲ ਨਸ਼ਾ

ਚੜ੍ਹੇਗਾ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਜਿੰਨਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਨਣ ਦੀ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਕਿ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਵੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਥਾਵਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਕਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਜਨਮ -ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਕਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਰਿਲੀਜਸ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦੀ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਚਰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਵੀ ਇੱਕ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਨਾਮ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੀ? 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਜੇ ਬਣੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ, ਫਿਰ ਹੈ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਪਾਣੀ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾਂ ਧਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਅਥਾਹ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਅਥਾਹ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਢੇਰ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਕਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਕਲ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤਾਕੀਦ (ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ) ਹਨ, ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਏ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਮਤਲਬ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਵਧੀਆ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਹੀ ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਨਵਾਂ ਬਣਾਓਗੇ। ਹੁਨਰ ਤੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੀਰੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਵੀ ਹੁਨਰ (ਕਲਾ) ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਐਕਸਪਰਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਹੁਨਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨਾਂ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਵੈਟ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਇਨਸਾਲਵੈਟ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਜਰੂਰ ਲਿਖੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਆਸੁਰੀ ਐਕਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਪੱਕਾ ਸਮਝੋ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਜੇਕਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਲਾਟਰੀ। ਇਹ ਵੀ ਰੋਸ ਹੈ। ਘੋੜੇ ਦੀ ਦੌੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਘ... ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਅਸ਼ਵ ਯਾਨੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜੀ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਖੂਬ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਘੱਟ ਗੱਲ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬੈਠਣਗੇ। ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਖੁਦ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗੇ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਏ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਕਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕੀ ਮੂਨ ਤੇ ਪਲਾਟ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾਂ - ਜਿੰਨਾਂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਤਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ, ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੇ ਮੂਨ ਆਦਿ ਤੇ ਪਲਾਟ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹਨ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ, ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਲਸ਼ਕਰ ਆਦਿ ਸਭ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਮਬਜ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਫਟਾਫਟ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਿਪਾਹੀ ਆਦਿ ਵੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਾ ਹੈ ਵੇਖਣ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਖਾਤਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਦਾ ਭੁਗਤਣਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਮਝੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਜਨਮ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਕੋਲ ਲੈਣਗੇ ਨਾ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਨਮ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਜਨਮ ਵੀ ਜਰੂਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ

ਲੈਣਗੇ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਜਨਮ। ਮਰਨਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੀਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਜਾਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ 10 - 20 ਲੱਖ ਕੀ ਹਨ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਬੇ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਗੱਦਾਈ। ਭਾਗੀਦਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ? ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਜਾਵੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੇ। ਤੁਹਾਡੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਲਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਬੇਗਰਜ਼। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਬਹੁਤ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਧਨ ਆਦਿ ਤਾਂ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੂੰਦ - ਬੂੰਦ ਨਾਲ ਤਾਲਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ - ਕਈ ਇੱਕ ਰੁਪਈਆ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਾ ਦੇਵੇ। ਸੁਦਾਮਾ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਚਾਵਲ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਇਹ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਤ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਸਭ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੋਹਜਿਤ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਸੈਦਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸੈਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਜਾਦੂਗਰ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਰਤਨਾਗਰ ਹਨ ਨਾ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਅਮੁੱਲ ਵਰਸ਼ਨਜ਼ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ ਵੀ ਹੋ, ਬਸੰਤ ਵੀ ਹੋ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਐਕਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇ।

2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮੂਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਡੀਆਂ ਪਿਛਾੜੀ ਆਪਣਾ ਅਮੁੱਲ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਖੁਦ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਭਵ:
ਜੇ ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਖੁਦ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦੈਵ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ। ਦੂਜਾ ਬਦਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਦਲਾਂ - ਨਹੀਂ। ਦੂਜਾ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਨਾ ਬਦਲੇ ਮੈਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਹੋ ਅਰਜੁਨ ਮੈਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ। ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਹੈ। ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਦੀ ਹੀ ਵੇਲਯੂ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹੋ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਫਾਂਸੀ, ਬੁੱਧੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਟਕੀ ਰਹੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਜ (ਨਾਰਾਜ਼) ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਦੇ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਘਰ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੀਚ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਚ ਇਹ ਨੀਚ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਉੱਚ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਗੋਰਖ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਉਦੋਂ ਬਣੇਗੇ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹੋਗੇ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਦੱਸਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੁਖਸਮਵਤਨ, ਸਬੁਲਵਤਨ... 5 ਤੱਤਵ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ, ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਂਚਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਕੀ ਹੈ, ਨਰਕ ਕੀ ਹੈ? 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕਲਪਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੁਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਿਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਨੀਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੋਗੇ। ਨੀਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਉੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਹੇਵਿਨ ਪੈਰਾਡਾਈਸ ਸੀ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਵੀ ਬਹਿਸਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸਲਈ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਹਿਸਟਰੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਨੀਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁੱਝ ਕਿਹਾ, ਕੁੱਝ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਰੰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਸ ਨੀਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਨੀਚ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਹਾਂ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੀਚ ਦੇ ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਹੀ ਇੰਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਸਿਰ ਝੁਕਾਕੇ ਚੱਲੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਜਾਏ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਦੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਟੀਮਰਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਦੀ ਨੂੰ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਨਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਤਲਾਬ ਅਜਿਹੇ ਗੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਰਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਥੱਲੇ ਉਤਰਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਅੱਖ ਖੁਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੇਤ੍ਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ, ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਾਸਤਿਕ ਤੋਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਚਿਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੈਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਹਿਸਟ੍ਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਵੀ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ, ਤਿੱਖਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰੇ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਕੁੱਝ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਟੈਮਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੈਮਿਲੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਦੀ ਸਟੈਮਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮਿੰਟ ਹਾਂ। ਆਲਮਾਇਟੀ ਬਾਬਾ ਦੀ ਗੌਰਮਿੰਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੋਟ ਆਫ਼ ਆਰਮਜ਼ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਸ ਕੋਟ ਆਫ਼ ਆਰਮਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਸਾਡੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੰਬਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਵੇਰ ਦਾ ਟਾਇਮ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ ਮਤਲਬ ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ - ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਰਿਫ਼ੈਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਰਿਫ਼ੈਸ਼ ਹੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਧੋਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। 5 ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ 100 ਗੁਣਾ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਨੀਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਸ਼ਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੀ - ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇ ਵੀ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਕਿੰਨਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਹੇ ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੰਮਪੈਨੀਅਨਸ਼ੀਪ ਦੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਵਿੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕੁੱਝ ਚੈਰਿਟੀ ਨੂੰ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਸ਼ਿਕ

- ਮਾਸੂਕ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਫਿਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਆਸ਼ਿਕ, ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੋਭਨਿਕ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਗੋਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਏਵਰ ਗੋਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਕਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੱਲ, ਦੇਸਤਾਂ ਆਦਿ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ, ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ - ਜੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਾਵਾਉਣ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਧਰੇ ਲੱਗ ਜਾਣ ਪਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਮਾਈ ਨੂੰ ਰੱਖ ਲਵੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਣਗੀਆਂ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ। 5-6 ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਈ ਨੂੰ ਰੱਖ ਲਵੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਵਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਪੁਰਸ਼ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਤਾਵਾਂ ਲੇਕਿਕ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਣਗੀਆਂ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੁਣਨ - ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
2. ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ। ਲਗਾਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਗਾਵ ਵੀ ਸੇਨੇ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਟਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਵੇਗੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਚੰਗੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਸ ਦੀ ਕਹਾਂਗੇ?

ਉੱਤਰ:- ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪਰਖ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਣੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਮਿਜਾਜ਼ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਚੰਗੀ ਅਵਸਥਾ। ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਰੋਵੇਗੇ, ਉਦਾਸ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਮਿਜਾਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵਾਂਗੇ? ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਦੋ ਅੱਖਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਦੁਰਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ। ਸੇਭਾਗ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਰਭਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੁਰਭਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰੋਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੀਮਾਰ ਰੋਗੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੋਗੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਨਿਰੋਗੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਵੀ ਜਰੂਰ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਰਖਵਾਇਆ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇ। ਕਰੈਕਟਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਰਦਾ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਨ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸੰਕਰ ਦੇ ਤਾਂ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜੀਯ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁੰਝਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਰਥ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ... ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ -, ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਜਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ, 84 ਜਨਮ ਕੈਣ ਲੈਣਗੇ। ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਹੋਏ ਇਹ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਨਾ। ਇੱਕਠੇ ਸਭ ਥੋੜ੍ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਹ 84 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਜਾਨਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਆ ਜਾਣ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਯਾਦ। ਡੀਫਿਕਲਟ ਸਬੱਜੇਕਟ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਤਮ, ਮਾਧਿਅਮ, ਕਨਿਸਟ ਸਬੱਜੇਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੋ ਮੁੱਖ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਰੇਸ਼। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਮੇਰੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਮਿਜਾਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖੋਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰ ਰੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਕਲੀਫ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੁਝ ਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭਾਵੇਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਪੈਗਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੈਗੰਬਰ - ਮੈਸੰਜਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਟੁੱਟ - ਫੁੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਨਗੀਆਂ ਜੋ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ

ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੇ ਸਾਇੰਸ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਕਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖ ਵੇਖਿਆ - ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਫਿਰ ਉਹ ਕਲਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਘੱਟ ਹੋਈਆਂ? ਹੁਣ ਤੇ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਵੀ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਕੇ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਤ ਫਿਰ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। 5 ਤੱਤ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ (16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ) ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨੈਚਰਲ ਬਿਊਟੀਫੁਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮਹਾਤਮਾ ਆਦਿ ਹਨ, ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਨਾਲੈਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਘਮੰਡ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਹੈ ਹੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਿਸ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਨਿਆਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਨਿਆ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਠਹਿਰਿਆ। ਫਿਰ ਸਤ੍ਰੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤ੍ਰੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਫਿਰ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੱਚਾ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਘਰ ਬਾਰ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਾਲਬਧ ਜਦੋਂ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮਾਰੇ ਡੁੱਬ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ? ਬਾਬਾ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਇਹ - ਇਹ ਵਿਕਰਮ ਆਦਿ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ, ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣੇ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਗਰ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਸਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ? ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਰਹੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਜਾਈਏ, ਫਿਰ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਵਾਪਿਸ ਆਈਏ ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੱਕ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੇਸ ਹੈ ਇਹ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੇਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਫਿਰ ਵਾਈਸ ਲੈਸ ਵਰਲਡ ਬਣੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਕੈਡੀ ਵਰਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਕੈਡੀਆਂ ਪਿਛਾੜੀ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਬਣਕੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਸੇ ਕੋਈ ਸੁੱਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅਮੀਰ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਕਾਲੇਜ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੱਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਦੈਵੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਚੰਗਿਆ - ਚੰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਥੀਓਸੋਫੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੋ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵੇਂ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ

ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਟੋਪੀਕ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ, ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਬੈਠ ਇਹ ਜਾਪ ਜਪੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਜਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੁਰ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੈ - ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 5 ਮਿੰਟ ਬਾਦ ਫਿਰ ਬੋਲੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚਲਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ 5 - 10 ਮਿੰਟ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੋ ਹੋ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਖੁਦ ਦਾ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ? ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਭਟਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਾਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਖਵਈਆ, ਨਈਆ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਠਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਠਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਫਿਰ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਠਿਨ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੀ ਸਭ ਰਸਾਤਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਪ ਜਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਭਵ:

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਰੀਫਾਈਨ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਯਾਦ ਵਾਲੀ ਮਹੀਨ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਵਰਫੁਲ ਤਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਇੰਟਰਫੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਰੈਂਕ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵੈਭਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਕੰਮਪੈਨੀਅਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸੁਕਰੀਆ ਮੰਨਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਆਦਤ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮੰਗਣ ਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਦਿ ਮੰਗਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ। ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੀਜ ਬੇਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਬੇਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਪਦ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਜਰੂਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਗੀਤ:- ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਸੁਕਰੀਆ ਅੱਖਰ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੁਕਰੀਆ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਡਰਾਮਾ ਅੱਖਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਅੱਖਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੋਇਆ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਿੰਨੋਂ ਲੋਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੁਖਸਮਵਤਨ, ਸਬੁਲਵਤਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਖੇਡ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ, ਤਿੰਨੋਂ ਲੋਕਾਂ, ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੋਟ ਕਰਨ ਬਗੈਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੇਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਧਨ ਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਨਾਲੇਜ ਮੰਥਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਡਰਾਮਾ ਅੱਖਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਰਫਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਧਨੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਧਨੀਕੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਆਰਫਨ ਸੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਵੇਂ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਲ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਓ, ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ ਵੀ ਉਹ ਸਕਣਗੇ ਜੋ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ - ਜੇਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹਰ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਤੋਂ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਨਾਲੇਜ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇੰਨਕਮ ਹੈ। ਯੋਗ ਨੂੰ ਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਯੋਗ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਚੰਗਾ? ਯੋਗ ਹੀ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਟੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੋਵੇਂ ਹਨ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਵਿਸਮਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਘੰਟਾ ਭਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ 6, ਕੋਈ 8 ਘੰਟਾ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਥੱਕ ਕੇ ਸੌਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੈ ਨੀਂਦ। ਵਿਕਰਮ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੀਂਦ ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਵੀ ਇੱਕ ਬਚਾਵ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਸੱਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਤ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਹੈ। ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਸਟਰ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨੀਂਦ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਾਪ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਗਾਉਣੀ

ਹੈ। ਇਹ ਗੀਤ ਆਦਿ ਵੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਗੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਠਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਚੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਠੋ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ, ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਪ ਉਠਕੇ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੂਲ ਲਗਾਉਣਗੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਿਆ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਟਾਈਮ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣੇ ਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੁਰਲੀਆਂ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਰੈਗੂਲਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਮਾਰਕ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਬਸੈਂਟ ਪੈ ਜਾਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਹਿਰੀਆਂ - ਗਹਿਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਮਿਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਚਿੱਤ੍ਰਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਵੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੈਠੇਗਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਉਸ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕਲਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੋ, ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹੋਏ। ਜਦ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਲੱਖ ਡੇਢ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਹਿਸਾਬ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ। ਸਭਨੂੰ ਬੋਲੇ ਇੱਥੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਵਰਲਡ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਕਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਿਆ। ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਹੀ ਲੰਬੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੌਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਧੌਕੇ ਖਾਂਦੇ - ਖਾਂਦੇ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਲੰਘ ਗਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਭਾਗ ਦੇਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ, ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਨਾ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇੱਕ ਤਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗੀਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕਿੱਥੇ ਰਾਮਰਾਜ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ!

ਬਾਪ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਬੱਚੀਆਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਫਿਕਰਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਫਿਕਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗੁਪਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ। ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਾਇਰੀ ਰੱਖੋ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਾਇਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮਾਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਲਿਖਣੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੀ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇਗੀ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਾਇਰੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਲੱਖਾਂ, ਕਰੋੜਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੋਟ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਚਹਿਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਕਰਮ ਭਸ਼ਮ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਰਾਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਕ੍ਰਿਪਾ, ਰਹਿਮ ਆਦਿ ਮੰਗਨ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਮਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀਜ ਬੋਇਆ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਮੰਗੋ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਨਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜਿੰਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁੰਡੀ

ਭਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪੈਸਾ ਦੇਵੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਗੱਲ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਆਪੇਹੀ ਕਦੇ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਚੰਦਾਚੀਰਾ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਭੋਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਜੇਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਕਾਲ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੌਤ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਖਿਆਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਮਰਲੋਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਾਕਲਪ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਜਗਨਨਾਥ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ - ਗੰਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੈਰੇ ਤੋਂ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਛੇਰੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੈਮਬੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਬੈਮਬੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੈ! ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਛੇਰੇ ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਤ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੇ ਭਾਰਤ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਲਾਮਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਲ ਅਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ, ਅੱਜ ਫਕੀਰ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਤੇ ਸੁਕਰ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤਿ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇ।

2. ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੰਥਨ ਕਰ ਆਸਤਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਦੇ ਲਈ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਲੇਜ਼ ਰੂਪੀ ਚਾਬੀ ਦਵਾਰਾ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਅਖੁਟ ਖਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲਾਮਾਲ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਾਲੇਜ਼ ਰੂਪੀ ਚਾਬੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਬੀ ਲਗਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਤਨਾ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਲਵੇ। ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣ ਗਏ। ਜੋ ਜਿੰਨਾਂ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਝਰਨਾ ਅਖੁਟ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਹਿੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਫ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਠੀਕ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸੂਫ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਰੰਟ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਾ ਉਹ ਹੀ ਆਧਾਰ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਰੁਸਤਮ ਤੋਂ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜੇਗੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝਣਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਦੇਹ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਹ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਹ ਮਿਲਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਡਿਫਿਕਲਟ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਬਣੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਕਿਵੇਂ? ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਊਮੁਖ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਗਊ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ। ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗਊ ਮੁਖ ਮਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗਊ ਹੋ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਤਾਂ ਗਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਖ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਗਊ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ - ਬੈਲ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਇੱਕ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸੁਖਸਮਵਤਨਵਾਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨਿਕਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿੰਡਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਧਰੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੋਈ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਅਮਰਨਾਥ, ਬਦਰੀਨਾਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਥੋੜੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਵੇਂ, ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸਮਝ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਲੇਪ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਗਲੀ - ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਰੱਖ ਦੇਵੋ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸੀ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਕੋਈ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਗੰਢ ਬੰਨ ਲੋ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਗੰਢ ਬੰਨ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕ ਫਿਰ ਨੇਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਜ ਚੰਗੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਦੀ ਗਾਡਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਲਡ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਆਫ ਵੇਲਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਰਾਧਾ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਸੀ ਨਾ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਦੇਨਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਵੀ ਪਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ। ਅੰਬਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਅੰਬਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮੇਲਾ ਹੈ ਸਵੱਛ ਬਣਨ ਦਾ। ਸਵੱਛ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭਗਤੀ ਫਿਰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਮਿੱਟੀ ਪੱਥਰ ਆਦਿ ਸਭ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੀਜ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰਚਤਾ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਪੈਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਝਾੜ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੱਤੇ ਝੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮਿਕਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ। ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਭਾਰਤ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੰਧੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਜਾਪਾਨੀ ਜਾਂ ਚੀਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬੰਧੀ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹੇ ਵੀ ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਉਹ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਲੰਬੀ - ਚੌੜੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਦੂਜਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਲੈ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਘੇਰ ਹਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲੋਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਚੁੱਲੂ ਪਾਣੀ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੜਾ ਭਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਲੋਟੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਮਟਕੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਜਲ ਸਮਝ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਲੋਕ ਗੰਗਾ ਜਲ ਦੇ ਘੜੇ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਣੀ ਡਿਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਮਕਾਨ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚੇ 100 ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਦੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਮੀਨ ਇੰਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਇਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਜਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਨਾਜ ਵੀ ਅਥਾਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਨਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਾਲ ਅੰਦਰ ਵੜ੍ਹ ਨਾ ਸਕੋ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਹੱਦ ਦੀ ਕਥਾਵਾਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਗੁੰਥ ਪਹਿਲੇ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੁੱਧ ਦੇ ਚਿੱਤਰ, ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੰਬੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਰੋਣਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖੇਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਹਨ ਕਈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਆਉਣਗੇ ਹੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੂੰਝਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ। ਇਹ ਹੈ ਫਰੰਟ ਵਿੱਚ। ਰੁਸਤਮ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਰੁਸਤਮ ਤੋਂ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਮੱਲਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇੱਕ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰਕਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹੇ, ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਉੱਚ ਚੋਟੀ। ਜੇ ਹੀ ਫਿਰ

ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੈਣ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ। ਜੇ ਦੋਨੋਂ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਇਸਤਰੀ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੂਤਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਵਾਹ ਕਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਮਾਲ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁੰਝਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿੱਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਨਲ ਰਿਜਲਟ ਵਿੱਚ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਭਵ:
ਫਾਈਨਲ ਰਿਜਲਟ ਵਿੱਚ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। 1 - ਦਿਲ ਦੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੈਰਾਗ ਦੁਆਰਾ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਵੇ। 2 - ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਰਿਯਾਦਾਵਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਰਤ ਲੇ ਅਤੇ 3 - ਮਨਸਾ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣ, ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਬਣ ਫਾਈਨਲ ਰਿਜਲਟ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਵਨ ਬਣ ਸਕੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿ੍ਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਲਾਸਟ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਹੈ।

“ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ”

ਅੱਜ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ - ਚੰਦਰਮਾ ਆਪਣੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰੇ, ਗਿਆਨ - ਸਿਤਾਰੇ, ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਸਿਰਫ ਸੂਰਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰੇ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ - ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਬਣ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਥਾਨ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਪੁੰਛਲਤਾਰੇ ਵੀ ਹਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕੀ - ਇਹ ਪੁੰਛਣ ਦੀ ਪੁੰਛ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮਾਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੰਛਲਤਾਰੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪੁੰਛਲਤਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਭਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਪੁੰਛਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਭਾਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਦਾ ਪੁੰਛ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਉਂ, ਕੀ, ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ,... - ਇਹ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਦੀ ਕਿਉਂ ਦਾ ਪੁੰਛ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਫੌਰਨ ਭਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਪ੍ਰਤੀ, ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਪੱਥਰ। ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚਾ, ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਵ - ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਾਣੀ ਪਾਓ ਪਰ ਪੱਥਰ ਪਿਘਲੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਰੂਪ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਿਘਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਓ ਪਰ ਬਦਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਗੱਲਾਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਇਸ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹਾਂ?

ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਮਤਲਬ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਦ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ - ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ - ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਲੇਗਨ ਹੈ - ਸਫਲਤਾ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾ ਮਿਹਨਤ, ਬਿਨਾ ਮੰਗਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ - ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਫਲਤਾ, ਦੂਜਾ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਲੋਕਿਕ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਵੈ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਮਤਲਬ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਂ, ਸਮੇਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਲੋਕਿਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਮਤਲਬ ਦੋਨੋਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਵਿਜਯੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਧਰੇ - ਕਿਧਰੇ ਪ੍ਰਫ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਫ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ, ਪ੍ਰਫ ਸਵਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਏਗਾ ਪਰ ਜਿੰਨੀ ਸਫਲਤਾ ਉੱਨਾ ਨਮਰਚਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ, ਨਿਰਮਲ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ (ਦੂਜੇ) ਉਸ

ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੇ ਪਰ ਉਹ ਆਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏਗਾ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਕਦੀ ਵੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 'ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਬਿੰਦੀ' ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਏ, ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਾਏ, ਸਮਰਥ ਬਣਾਏ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹੇਗਾ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਕਦੀ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਟ ਆਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹੋਈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋ ਜਾਏ - ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕਰਸ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਕੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਵਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ? ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣ ਚਲਣਾ, ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਕਦੀ ਦਿਲ ਸਿਖਸਤ... ਇਹ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਜਿਆਦਾ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਥਕਾਵਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ - ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਚੰਗਾ। ਸੁਣਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ? ਸਿਰਫ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਹਾਲ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਸਾਰੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ, ਨਵੇਂ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਕਲਪ ਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਤਿ ਪੁਰਾਣੇ ਵੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਰਿਹਾ ਨਾ। ਜਾਈਏ .. ਜਾਈਏ ਇੰਨਾ ਉਮੰਗ ਰਿਹਾ ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਸੀ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਕਿਹਾ - ਘੱਟ ਆਓ, ਘੱਟ ਆਓ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੇ ਸੁਣਿਆ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਸਹਿਜ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ? ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰਿਹਾਸਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਨਾ? ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ, ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣਾ। ਜੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 5000 ਵੀ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਮਤਲਬ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ 500 ਵੀ ਸਮਾਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਦਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਖਾ ਕੇ ਜਾਣਾ ਜੇ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਕਿ 5000 ਪੰਜ ਸੌ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਧੀਆ ਭਰਿਆ ਹੈ ਨਾ? ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਪ੍ਰਮਾਣ - ਪੱਤਰ) ਅੱਛਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਅੱਛਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵੇਖੋ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਵਾਰੀ ਮਿਲਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ - ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਮਰਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੇ ਸਰਵ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਵਿਜਯੀ ਰਤਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਵਿਘਨ ਹਾਰ ਨਾ ਖਿਲਾਏ। ਵਿਘਨਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ। ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਝ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਜੇਈ। ਤਾਂ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੱਦ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਕੱਲਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਬਹਾਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਘਨ ਘਬਰਾਏਗਾ ਜਾਂ ਆਪ ਘਬਰਾਉਂਗੇ? ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਘਨ ਕੀ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਵਿਘਨ ਖੇਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਵਿਘਨ ਅਨੁਭਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹੈ। ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਬੀਜੀ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਬੀਜੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੀਜੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰੀ ਵਿਜਯੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਵਿਜਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੰਮ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ

ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹਿਜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੇ ਵਿਜੇਯੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਮਾਤਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ? ਕਦੀ ਰੋਂਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਇਵੇਂ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰੋਵੇਗੀ? ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ। ਪਾਂਡਵ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਂਦੇ? ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ - ਇਵੇਂ ਰੋਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਂਦੇ? ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਵੀ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਦ ਰਹਿਣਗੇ? ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰੋਣਗੇ। ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

(2) ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੂਹੇ - ਗੁਲਾਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਪੁਸ਼ਪ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਆਪ ਸਾਰੇ ਹੋ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ। ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੋਵੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਆਪ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੰਗਾਰ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ - ਆਪ ਸਾਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲੀਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕੀਲਾਤ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੂਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਕਦੀ ਇੱਕ, ਕਦੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਚਾਂਸ ਲੈਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਪਰਮਾਤਮ - ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਸਮਝ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ ਜਿਸ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਿੱਥੋਂ - ਕਿੱਥੇ ਤਕ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਧਰੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮਿਕਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਓਰੀਜਨਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚੱਲ ਹੋ? ਕੋਈ ਵੀ ਹਲਚਲ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੁਣਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਥੋੜੀ ਵੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ? ਜੱਦ ਨਥਿੰਗ - ਨਿਊ ਹੈ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਵੇ? ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕਿਉਂ, ਕੀ ਕਈ ਕਲਪ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਸਭ ਫਿਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਘਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਸਵ ਚਿੰਤਕ ਭਵ:
ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਫਿ੍ਰਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਫਿ੍ਰਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਜਿਗਿਆਸਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਵ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਵਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵੈਭਵ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਫ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਵਕਤ ਨੇੜੇ ਆਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਅਥਵਾ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ ਜੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਏਵਜਾ ਮਿਲੇ ਪਰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਣਬਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਕਮੱਤ ਹੋ, ਕਦੇ ਕੋਈ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕੀ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਦੋ ਦੋ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ ਹੀ ਪਰ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦ ਬਾਪ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ ਹੋਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਕੇ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲਣ ਦੀ ਦਿਲ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਏਵਜਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਓਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੀਏ ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਅਣਬਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਘਮਸਾਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਘਰ ਦੇ ਘਮਸਾਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੋਟਕੇਯਰ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਗੌਰਮਿੰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਧਨੀ - ਧੋਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣਾ ਧੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੈਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸਿਰਫ ਪੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਕਲਪ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਹੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਬੱਚਿਓ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਹਨ, ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ -ਯੋਗ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਢੇਰ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ। ਟੈਮਪਰੇਰੀ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਘੋੜਾਗਾੜੀ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹਾਰੇ ਹਾਰ..... ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਪਰ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਸਿੱਖਦੇ - ਸਿੱਖਦੇ ਵੀ ਇੱਕਦਮ ਧਰਨੀ ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਿੱਟਖਿੱਟ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ, ਲੂਨਪਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਲਾ ਬਣਾਈ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਡਿਫੈਕਟਿਡ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੂਨ ਇਹ - ਇਹ ਅਵਗੁਣ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਘੇਰਾਵ ਪਾਓ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਬਿਗਰ ਕੰਮ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੋਲਦੇ ਹੋ, ਮੱਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਜੋ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਭਾਵੇਂ ਗਾਲੀ ਦੇਣ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੇਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੰਧੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ ਤ ਬਾਰਾ (ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ 2 ਮਿਲਨੇ ਤੇ 12 ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) 12 ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਛੋਟੀ ਦੁਕਾਨ, ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸੰਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾਓ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਆਪ ਮਦਦ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਹਿੰਮਤੇ ਮਰਦਾ।... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕੀ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਪੇਤਾਮੇਲ ਸਾਰਾ ਲਿਖਣਗੇ - ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਇਹ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰ ਖੇਲਦੇ ਹਾਂ ਮਦਦ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਖੇਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੇ। ਮਦਦਗਾਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਨਿਮੰਤਰਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਈਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਓ, ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਭਾਸ਼ਣ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਮੁਖ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਬਾਪ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਵੀ ਬੁੱਢਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਜਪ - ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਮਿਲੇਗਾ ਉਹ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਬਾਬਾ ਆਉਣਗੇ ਹੀ ਉਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਗੈਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਵਿਖਾਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਗਲਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਗੈਰ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨੀ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਧਨੀ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹੋਗੇ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਧਨਕੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਉਣਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਜਰੂਰ ਬਣਨਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਸੀ - ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਇਹ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਦਾ ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਆਵਾਗਮਨ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੀ ਕਿਉਂ ਰਚਿਆ? ਕਿਉਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ

ਕਲਯੁਗ, ਸਤਯੁਗ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਰਮਣੀਕ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ? ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਵੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਜਿਵੇਂ ਸੁਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹੋਗੇ। ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਅਜਾਮਿਲ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ ਫਿਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੋਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਤੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨਾਲ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਰੱਖੋ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੇ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਤਾ ਤਾਂ ਖਲਾਸ। ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚੱਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ... ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਥੋੜੀ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ... ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਫੰਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਲੱਖ ਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਕੁਟੁੰਬ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਜਾਸਤੀ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੰਸੋ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਬਣ ਜਾਓ। ਖਰਚਾ ਆਦਿ ਘੱਟ ਕਰ ਲੋ। ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੀ - ਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਖਰਚਾ ਹੀ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਛਿੱਡ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ? ਇਕ ਪਾਵ ਆਟਾ। ਬਸ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਪਰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਭਵ:
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਰਦਾਤਾ, ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਨਾਲ ਜੋ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿਚਵਾਉਣ ਚਾਹੇ ਖਿਚਵਾ ਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੋਲੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਵਫੂਲ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਵੇ। ਖਜਾਨੇ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਲਾ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਖਜਾਨੇ ਆਪਣੇ ਖਜਾਨੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸਵਾਰਥ ਮਿਕਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਮਿਕਸ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਇਸਲਈ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ।
